

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10706 *Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per a perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure-hi l'aviació.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE.

Entre novembre de 2008 i abril de 2009 s'han aprovat dos directives que revisen la 2003/87/CE, que reformen el règim europeu de comerç de drets d'emissió i estenen el seu àmbit d'aplicació. Estos canvis obliguen a modificar la Llei 1/2005.

D'una banda, la Directiva 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, té com a objecte reduir l'impacte en el canvi climàtic atribuïble a l'aviació, per mitjà de la inclusió de les emissions de les activitats d'este sector en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

Per la seua banda, la Directiva 2009/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, aborda una revisió en profunditat del règim comunitari de comerç de drets d'emissió. La revisió és fruit de l'experiència adquirida des que el sistema de comerç de drets d'emissió es va posar en marxa l'1 de gener de 2005. Respon a la necessitat d'harmonitzar el règim per a aprofitar millor els seus beneficis potencials, evitar distorsions en el mercat comunitari interior i facilitar vincles entre règims de comerç de drets d'emissió. Així mateix, ha sigut objectiu principal de la reforma incrementar la previsibilitat i ampliar l'àmbit d'aplicació del règim per a donar cabuda a nous sectors i gasos que complixen les condicions necessàries per a ser regulats per mitjà d'un instrument normatiu d'este tipus.

La Directiva 2009/29/CE forma part de l'anomenat paquet comunitari de legislació sobre energia i canvi climàtic, la principal finalitat de la qual és posar en marxa un conjunt de mesures que garantisquen el compliment del compromís assumit pel Consell Europeu al març de 2007: reduir per a 2020 les emissions globals de gasos d'efecte d'hivernacle de la Comunitat almenys un 20% respecte als nivells de 1990, i un 30% sempre que altres països desenrotllats es comprometen a realitzar reduccions comprables i que els països en desenrotllament econòmicament més avançats es comprometen a contribuir convenientment en funció de les seues responsabilitats i capacitats.

Les directives 2008/101/CE i 2009/29/CE estableixen una sèrie d'obligacions prèvies de notificació que han d'exigir-se als operadors aeris i els titulars de plantes industrials que s'incorporen al comerç de drets d'emissió a partir de 2013. Donada la urgència de l'assumpte, les dites obligacions van ser traslladades a l'ordenament jurídic nacional de manera anticipada per mitjà de la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei

26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit i el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de servicis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores.

Ara, i amb esta llei, s'incorpora al nostre ordenament jurídic la resta de disposicions de les citades directives. La llei compta amb un article únic que, a través de diversos apartats, va modificant diversos preceptes de la Llei 1/2005. A continuació s'exposaran els distints canvis introduïts en els diferents capítols de l'esmentada norma.

D'altra banda, esta llei es completa amb una disposició transitòria que determina que continue aplicant-se fins al 31 de desembre de 2012, en alguns casos, la regulació originària d'alguns dels preceptes modificats, una disposició derogatòria que priva de vigència determinats preceptes de la Llei 1/2005 que no són objecte de modificació i que han de deixar d'estar en vigor a partir de 2013, i dos disposicions finals, la primera relativa als títols competencials i la segona sobre l'entrada en vigor. Així, entraran en vigor l'endemà de la publicació en el BOE els apartats u, dos [definicions a) a e), g), i), j) i l) a v)], cinc, sis, deu, onze, tretze, setze a vint-i-quatre, vint-i-set a trenta-huit, trenta-nou (pel que fa als apartats 6 i 7 de l'annex I i l'activitat 29 del quadro de l'annex I) i quaranta-u a quaranta-tres d'esta llei.

II

Les modificacions introduïdes en el capítol I de la Llei 1/2005 es concentren en gran manera en l'article 2, de definicions. La inclusió del sector de l'aviació en el règim de comerç de drets d'emissió ha fet necessària la introducció d'una sèrie de definicions aplicables a les activitats d'aviació. S'introdueixen també algunes novetats en les definicions relatives al règim general. A este respecte, cal destacar que la definició de gas d'efecte d'hivernacle es modifica per a fer-la coherent amb la utilitzada en l'àmbit de la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic, i que s'inclou una definició per a l'activitat de «combustió». La nova definició de «combustió» aborda un problema de falta de claredat respecte al que havia d'interpretar-se com a instal·lació de combustió, la qual cosa va provocar algunes distorsions en la implantació del règim al llarg del territori de la Comunitat.

III

El capítol II de la Llei 1/2005 regula el règim d'autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Les principals novetats introduïdes en este capítol són la necessitat de revisar les autoritzacions almenys cada cinc anys i l'aparició del pla de seguiment com a element de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. El pla de seguiment ha anat cobrant més rellevància en el sistema de seguiment, verificació i notificació de les emissions, d'ací que finalment s'opte per integrar-lo en l'autorització. Així mateix, es preveu l'establiment d'obligacions sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades.

IV

El capítol III de la Llei 1/2005, que conté el règim aplicable a les autoritzacions d'agrupació d'instal·lacions, queda derogat, ja que a partir de l'1 de gener de 2013 la formació d'agrupacions d'instal·lacions deixa de ser possible en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió. En tot cas, la possibilitat de formar agrupacions no és aplicable a les activitats d'aviació.

V

El capítol IV de la Llei 1/2005 és un dels més afectats per la reforma. En el dit capítol es definia la naturalesa i el contingut del Pla Nacional d'Assignació, així com el seu procediment d'aprovació. El Pla Nacional d'Assignació, element central en l'assignació de drets d'emissió durant els dos primers períodes d'aplicació del règim de comerç, desapareix

a partir de l'1 de gener de 2013. A partir d'esta data s'adopta un enfocament comunitari, tant pel que fa a la determinació del volum total de drets d'emissió, com quant a la metodologia per a assignar els drets d'emissió.

En esta matèria, hi ha qüestions clau en la configuració del règim que no figuren en la llei, en la mesura que es tracta d'aspectes objecte d'una gestió comunitària que no requereixen transposició. No obstant això, a continuació s'exposa, per a una millor comprensió, una visió completa del nou règim en este àmbit.

A partir de 2013, la quantitat de drets d'emissió es determina a escala comunitària. El càlcul i la publicació de la dita quantitat correspon a la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix la Directiva 2009/29/CE. El volum total de drets es determina utilitzant l'assignació que es va aprovar en el conjunt dels estats membres per al període 2008-2012. Es partix del punt mitjà del dit període i es redueix anualment i linealment un 1,74%. Açò correspon, aproximadament, a una reducció del 21% en 2020 respecte a 2005 per al conjunt de sectors afectats pel comerç de drets d'emissió. L'assignació determinada d'acord amb el que indica el paràgraf anterior ha d'ajustar-se per a donar compte de la inclusió d'activitats que no estaven afectades pel comerç de drets d'emissió en 2008-2012 –així com d'aquelles activitats que, estant ja incloses en el règim de comerç en el període 2008-2012–, han experimentat un increment en la seua cobertura per l'eliminació de l'indústria per a la seua inclusió, com és el cas del sector ceràmic, i per a tindre present la possible exclusió de xicotetes instal·lacions d'acord amb la nova disposició instaurada.

El nou capítol IV s'organitza en dos seccions, en què s'aborden les dos fórmules bàsiques d'assignació dels drets d'emissió: subhasta i assignació gratuïta transitòria.

En el nou règim la subhasta de drets d'emissió pren un paper central com a mètode d'assignació. La quantitat total de drets que se subhastarà es determina per exclusió: al volum total de drets, a escala comunitària, se li resta la quantitat destinada a ser assignada de forma gratuïta. El repartiment de la bossa de subhasta entre els estats membres i, en definitiva, la quantitat de drets d'emissió que correspon a Espanya subhastar, es realitza d'acord amb els criteris establits en la Directiva 2009/29/CE. Les subhastes seran organitzades de conformitat amb la normativa comunitària que ha d'elaborar-se sobre esta qüestió. Cal apuntar que la directiva comunitària preveu en la seua part expositiva que les primeres subhastes de drets per al període de comerç que comença en 2013 se celebren en 2011. Els ingressos de la subhasta hauran de destinar-se a polítiques de canvi climàtic, inclosa la cooperació internacional en este àmbit, i en especial els esforços han de centrar-se en la reducció d'emissions dels sectors difusos amb el fi que Espanya complisca els seus compromisos de reducció d'emissions difuses per a l'any 2020, així com en l'aplicació de mesures d'adaptació als efectes del canvi climàtic. L'assignació gratuïta de drets d'emissió es concep com un règim transitori l'existència del qual queda condicionada per l'evolució de les polítiques globals de canvi climàtic i, més concretament, amb la possibilitat que es produïsquen fugues de carboni. S'entén per fugues de carboni el trasllat de les emissions de carboni, amb un balanç net positiu, des de la Comunitat cap a tercers països que no han imposat a la seua indústria obligacions comparables en matèria d'emissions de carboni al règim comunitari de comerç de drets d'emissió. Hi ha tres tipologies d'instal·lacions segons el grau d'assignació gratuïta que reben. Als generadors d'electricitat i les instal·lacions de captura, transport i emmagatzemament geològic de carboni no se'ls atorga assignació gratuïta. Les instal·lacions de sectors i subsectors exposats a fugues de carboni tindran el 100% d'assignació gratuïta. Finalment, la resta d'instal·lacions tindran un 80% d'assignació gratuïta en 2013. El percentatge de gratuïtat seguirà una senda lineal descendent fins a arribar al 30% en 2020. No obstant el que s'ha dit respecte als generadors elèctrics, la cogeneració d'alta eficiència i la calefacció urbana rebran assignació gratuïta respecte de la producció de calor i refrigeració.

Els sectors i subsectors que es consideren exposats a fugues de carboni, així com les regles d'assignació han de ser determinats per la Comissió Europea de conformitat amb el que estableix la Directiva 2009/29/CE. Les dites regles d'assignació estaran basades, en la mesura que siga possible, en paràmetres de referència «ex ante» d'escala comunitària.

La reserva de drets d'emissió per a nous entrants s'establix de forma conjunta per a la Comunitat. A este fi es destina el 5% de la quantitat total de drets d'emissió. Igual que ocorria amb les instal·lacions existents, les regles d'assignació gratuïta per als nous entrants han de basar-se en la normativa comunitària que ha d'elaborar-se sobre esta qüestió. Els drets que no s'assignen a nous entrants seran subhastats.

El procediment que ha de seguir-se per a l'assignació individualitzada de drets d'emissió es manté en grans línies. Canvien els terminis, conseqüència de les modificacions que introduïx la directiva en esta matèria. Així, el termini de presentació de la sol·licitud d'assignació ha de realitzar-se, ara, almenys 22 mesos abans de l'inici del període. Una altra novetat destacable és que el titular haurà d'aportar una declaració responsable que la instal·lació compta amb les llicències i permisos exigibles per a posar-la en funcionament.

Cal tindre en compte que, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria d'esta llei, la regulació originària del capítol IV seguirà aplicant-se a les assignacions de drets corresponents al període 2008-2012, mentres que les noves normes s'aplicaran a les assignacions corresponents a drets del període de comerç que s'inicia en 2013, encara que estes es produïsquen abans d'eixe any.

VI

El capítol V de la Llei 1/2005 està dedicat als drets d'emissió. Ací, si bé es manté el sistema d'assignació de drets d'emissió a les instal·lacions, mitjançant un acord del Consell de Ministres, desapareixen els plans nacionals d'assignació i s'introduïx com a novetat el concepte de període de comerç. El període de comerç substituïx el que en el règim actual és el període de vigència d'un pla nacional d'assignació. Com que han desaparegut els plans nacionals d'assignació la continuïtat de les regles entre períodes passa a ser més gran. Els drets d'emissió només són vàlids per a un període de comerç donat però, una vegada finalitzat el període, els havers dels titulars de compte han d'intercanviar-se per drets corresponents al següent període. En este sentit, es diu que els drets són arrossegables entre períodes. De la mateixa manera, cal apuntar ací que altres unitats com les reduccions certificades d'emissions (RCE) o les unitats de reducció d'emissions (URE) són arrossegables del període 2008-2012 al següent, encara que la seua utilització queda condicionada pel que preveu l'article 27 bis, contingut en el capítol VII. La duració dels períodes de comerços es fixa en huit anys.

L'altra novetat d'este capítol és que es preveu la possibilitat que el sistema comunitari de comerç de drets d'emissió es vincule a sistemes de comerç d'entitats regionals o subfederals de tercers estats.

VII

El capítol VI de la Llei 1/2005 regula les obligacions d'informació. S'establix el procediment de notificació i anotació en el Registre de drets d'emissió de les emissions verificades corresponents als operadors aeris. En el cas d'estos, l'operador haurà d'entregar l'informe verificat d'emissions al Ministeri de Foment, que avalua l'informe i en cas d'aprovació ho notifica al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí perquè procedisca a anotar les emissions en el Registre de drets d'emissió. En el cas de discrepàncies correspon al Ministeri de Foment resoldre-les, una vegada notificades estes a l'operador i considerades les seues alegacions.

En el cas de les instal·lacions fixes s'introduïx l'obligació d'aportar en l'informe d'emissions dades d'emissions en relació amb la producció. Este tipus d'informació és clau atesa la tendència a basar l'assignació gratuïta transitòria en paràmetres de referència que es calculen amb estes dades. Així mateix, l'evolució de les emissions per unitat de producte constituïx un indicador molt valuós de l'efectivitat del règim.

Una altra novetat del capítol és la creació d'una base de dades basada en la informació continguda en els informes verificats d'emissions. L'objecte d'esta base de dades és permetre a les autoritats públiques l'explotació àgil de la informació que aporten els afectats amb fins relacionats amb la lluita contra el canvi climàtic, com l'elaboració d'inventaris

d'emissions, l'avaluació de polítiques de canvi de canvi climàtic o la determinació de paràmetres d'emissions de referència.

Finalment, s'estableix un termini perquè les autoritats competents remeten al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí la informació necessària perquè s'elabore l'informe referit en l'article 21 de la Directiva 2003/87/CE.

VIII

El capítol VII, relatiu al Registre de drets d'emissió, experimenta considerables canvis des del punt de vista de la redacció. Pel que fa al contingut, cal destacar com a modificació significativa en el funcionament del règim el que, d'acord amb la Directiva 2009/29/CE, a partir de l'1 de gener de 2012 els drets d'emissió han d'estar consignats en el Registre comunitari únic. Per tant, els registres nacionals de drets d'emissió deixen de tindre un paper en la gestió del règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

A més, s'introdueixen disposicions per als operadors aeris semblants a les que ja existien per a les instal·lacions fixes. Una peculiaritat del sistema és que els drets d'emissió que s'atorguen als operadors aeris són exclusivament utilitzables a l'efecte de compliment de l'obligació d'entrega per part d'estos operadors, però no per part dels titulars d'instal·lacions fixes.

D'altra banda, s'aclarix que no hi ha obligació d'entregar drets d'emissió respecte a les emissions la captura de les quals estiga comprovada i que s'hagen transportat per al seu emmagatzemament permanent a una instal·lació amb una autorització vigent de conformitat amb la legislació aplicable en matèria de captura i emmagatzemament geològic de carboni.

Finalment, fan falta les regles que regiran, en absència d'un acord internacional en la matèria, per a l'ocupació de RCE i URE a l'efecte de compliment.

IX

Les novetats del capítol VIII, règim sancionador, provenen fonamentalment de la inclusió del sector d'aviació. Els articles dedicats a la tipificació de les infraccions i a les sancions s'estructuren separant clarament el corresponent a operadors aeris i a instal·lacions fixes. Pel que fa als operadors aeris, cal destacar que la prohibició d'explotació a la Comunitat, equivalent a la clausura o extinció de l'autorització d'instal·lacions fixes, comporta un procediment d'àmbit comunitari. Esta eventualitat es reserva a aquells casos on altres mesures coercitives no hagen aconseguit garantir el compliment de les disposicions previstes en esta llei. Quan així siga, es podrà sol·licitar a la Comissió Europea la prohibició d'explotació de l'operador aeri. Si la Comissió Europea adopta una decisió en este sentit, la prohibició serà aplicable per tots els estats membres, i cada un és responsable que es complisca pel que fa al seu territori. L'exercici de la potestat sancionadora en el cas dels operadors aeris serà responsabilitat del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que haurà de demanar, en tot cas, l'informe de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria. L'incompliment de l'obligació de cada operador aeri de disposar d'un pla de seguiment de les dades de tones-quilòmetre que haja sigut aprovat per l'autoritat competent impossibilita l'adequat seguiment i control de les dades de tones-quilòmetre, i per tant l'assignació gratuïta de drets d'emissió. L'única novetat que afecta tant instal·lacions fixes com operadors aeris fa referència a l'actualització de la multa que ha de pagar-se en cas d'incompliment de l'obligació d'entrega de drets d'emissió. La dita multa, que té el valor inicial de 100 € per cada tona de CO₂ emesa en excés, haurà d'actualitzar-se a partir de l'1 de gener de 2013 d'acord amb l'Índex de Preus al Consum Europeu.

X

En el capítol IX es regulen tots els aspectes específics del funcionament del règim per a l'aviació que diferixen del funcionament del règim general. El primer d'estos aspectes és que no fa falta disposar d'un règim d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per al sector de l'aviació. En el seu lloc, les mesures per al seguiment i la notificació

s'establixen en plans de seguiment. Com que els operadors aeris, a més de dur a terme el seguiment i la notificació de les seues emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, han de realitzar estes activitats respecte de les seues dades de tones-quilòmetre durant un any de referència a l'efecte de sol·licitar assignació de drets d'emissió, cada operador haurà de disposar de dos plans de seguiment: un per a les emissions i un altre per a les dades de tones-quilòmetre. L'any de referència per a la sol·licitud d'assignació, denominat any de seguiment, per als períodes de comerç 2012 i 2013-2020 serà 2010 i, per a períodes subsegüents, coincidirà amb l'any natural que finalitze 24 mesos abans del període de comerç. Els operadors aeris hauran de presentar propostes de plans de seguiment per a les seues emissions i tones-quilòmetre davant del Ministeri de Foment almenys amb quatre mesos d'antelació respecte al començament de cada període de comerç. L'aprovació dels plans correspondrà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb un informe previ del Ministeri de Foment.

La quantitat de drets d'emissió per a l'aviació es determina a escala comunitària. El càlcul i publicació de la dita quantitat correspon a la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix la Directiva 2008/101/CE. El volum total de drets es determina partint de les emissions històriques de l'aviació, o el que és el mateix, de la mitjana aritmètica de les emissions anuals dels anys 2004, 2005 i 2006 procedents de les aeronaus que realitzen una activitat d'aviació inclosa en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2008/101/CE. Així, la quantitat total de drets d'aviació per als períodes 2012 i 2013-2020 serà del 97% i 95% de les emissions històriques de l'aviació respectivament.

El mètode d'assignació predominant és l'assignació gratuïta per mitjà de l'aplicació de paràmetres de referència. No obstant això, també en el cas de les activitats d'aviació es preveu una participació significativa de l'assignació per mitjà de subhasta. Així, tant en 2012 com en el període 2013-2020 se subhastarà el 15% dels drets d'emissió. L'assignació gratuïta de drets d'emissió es basa en la multiplicació de les dades de tones-quilòmetre de cada operador aeri, corresponents a un any de seguiment determinat, per un paràmetre de referència comuna que es determina a escala comunitària. Per als períodes 2012 i 2013-2020 l'any de seguiment a l'efecte de calcular l'assignació serà 2010.

El paràmetre de referència és calculat per la Comissió Europea dividint el nombre de drets d'emissió a assignar gratuïtament en el període de comerç entre la suma de totes les dades de tones-quilòmetre presentats pels operadors en les seues sol·licituds d'assignació. Les sol·licituds d'assignació dels operadors aeris atribuïts a Espanya han de presentar-se davant del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí 21 mesos abans del començament del període. El Ministeri de Foment té la potestat d'emetre un informe sobre les sol·licituds i l'assignació de drets d'emissió s'adopta mitjançant un acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Es constituïx una reserva especial del 3% del volum total de drets del període de comerç per a assignar a operadors aeris que comencen a fer una activitat d'aviació o que veuen incrementats de forma molt significativa les seues dades de tones-quilòmetre: més d'un 18% al comparar les dades corresponents a l'any de referència per a l'assignació en un període de comerç determinat i el segon any d'eixe període de comerç. En el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 no hi haurà reserva especial.

Al contrari del que succeïx amb les instal·lacions fixes, on l'assignació als nous entrants és un procés continu, l'assignació de drets d'emissió als operadors aeris des de la reserva especial es produïx una única vegada per cada període de comerç. Les sol·licituds hauran de presentar-se abans del 30 de juny del tercer any del període de comerç al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. El Ministeri de Foment emet un informe sobre el compliment dels requisits per a accedir a la reserva i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí les remet a la Comissió Europea perquè, junt amb les dades entregats per la resta d'estats membres, pugua calcular-se el paràmetre de referència que s'aplicarà per a determinar l'assignació. La resolució d'assignació correspon al Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de

Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Els drets d'emissió de la reserva que no s'assignen seran subhastats.

Els operadors que comencen a desenvolupar una activitat d'aviació i que siguen titulars d'una llicència d'explotació atorgada pel Ministeri de Foment podran començar immediatament, una vegada obtinguda la dita llicència, a realitzar els tràmits oportuns per a complir les obligacions de seguiment i notificació establides en la llei. D'altra banda, per a aquells nous operadors que no siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida per un Estat membre de la Unió Europea, la directiva estableix que l'Estat membre responsable de la seua gestió serà aquell per al qual s'hagen calculat les emissions atribuïdes més elevades procedents dels vols operats pel dit operador durant l'any de referència. L'any de referència per a nous operadors és el primer any d'operacions de manera que, per a estos operadors, només és possible determinar de manera definitiva si es troben inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei una vegada finalitzat el seu primer any d'activitat. Per això, la llei preveu disposicions especials per a estos operadors respecte al compliment de l'obligació de presentar davant del Ministeri de Foment plans de seguiment en què s'establisquen les mesures per a realitzar el seguiment i la notificació de les seues dades d'emissions i tones-quilòmetre i de remetre l'informe verificat sobre les emissions del primer any d'operacions.

XI

La disposició addicional quarta se substitueix per una nova que estableix un mecanisme per a l'exclusió de xicotets emissors i hospitals, sempre que complisquen una sèrie de requisits entre els quals es troba la implantació de mesures equivalents de reducció de les emissions i la implantació d'un sistema de seguiment i notificació de les emissions. Es preveu que es determine per via reglamentària la concreció de què ha d'entendre's per mesures equivalents. En este context, s'entén per xicotet emissor la instal·lació que haja notificat menys de 25.000 tones de diòxid de carboni en cada un dels tres anys anteriors a aquell en què ha de presentar-se la sol·licitud d'assignació per al període. Així mateix, en el cas d'instal·lacions on es realitzen activitats de combustió, hauran de tindre capacitat tèrmica nominal inferior als 35 MW. L'exclusió de les instal·lacions els titulars de les quals així ho hagen sol·licitat és competència de les comunitats autònomes, si bé s'exigix un informe favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

El text de la disposició addicional quinta passa a establir la possibilitat que, per mitjà de desplegament reglamentari, es permeta l'expedició de reducció d'emissions aconseguïdes en projectes que s'ubiquen en el territori nacional i que fan referència a activitats no cobertes per el annex I d'esta llei.

Finalment, s'introdueix una disposició addicional sexta relativa a l'eventual compensació de costos indirectes. En el context que ens ocupa, s'entenen per costos indirectes els derivats de l'increment del preu de l'electricitat per la implantació del comerç de drets d'emissió. Com a conseqüència del dit increment pot ocórrer que sectors industrials intensius en consum elèctric queden exposats a un risc significatiu de fugues de carboni. Per als casos on el risc es deriva principalment de l'augment dels costos indirectes, la llei preveu la possibilitat que el Govern estableisca la creació d'un mecanisme de compensació d'estos costos que previnga l'aparició de les fugues de carboni.

XII

S'introdueixen també noves disposicions transitòries i finals en la Llei 1/2005.

La disposició transitòria octava estableix el termini perquè les instal·lacions que s'incorporaran al règim a partir de 2013, com a conseqüència de l'ampliació de l'àmbit d'aplicació, sol·liciten autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

La Directiva 2008/101/CE preveu un règim transitori d'un any, 2012, per a la participació de les activitats d'aviació en el comerç de drets d'emissió. Les disposicions transitòries novena a catorzena regulen este règim.

Finalment, s'incorporen també novetats, en la disposició final tercera, que habilita el Govern perquè dicte les disposicions de desplegament de la llei. S'introdueix, específicament,

la possibilitat de modificar reglamentàriament l'annex I amb l'objecte d'excloure als operadors aeris de tercers països que hagen adoptat mesures per a reduir l'impacte de l'aviació en el canvi climàtic, sempre que de conformitat amb la Directiva 2008/101/CE la Comissió haja adoptat una decisió en eixe sentit.

XIII

L'annex I, relatiu a l'àmbit d'aplicació, canvia de forma significativa. A més de les activitats d'aviació, s'hi inclouen sectors industrials nous, com la producció d'alumini, coure, zinc i metalls no ferris en general, l'assecat i calcinat d'algeps, la producció d'àcid nítric, àcid adípic, glioxal i àcid glioxàlic, amoníac, compostos orgànics de base, hidrogen i carbonat sòdic, i la captura, transport per canonada i emmagatzemament de CO₂. Així mateix, apareixen per primera vegada en l'àmbit d'aplicació gasos distints del CO₂: els perfluorocarburs en la producció d'alumini, i l'òxid nítrós en la fabricació d'alguns productes en la indústria química.

Pel que fa a les activitats d'aviació, l'àmbit d'aplicació s'estén als operadors aeris que realitzen vols amb origen o envol en un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre que aplique el tractat o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu, on no s'apliquen cap de les excepcions establides en el quadro de l'annex I, i que bé siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment o bé, no sent titulars d'una llicència d'explotació concedida per un Estat membre de la Unió Europea, la major part de les seues emissions de diòxid de carboni durant l'any de referència siguen atribuïbles a Espanya. S'entendrà per any de referència, a estos efectes, en relació amb un operador que haja iniciat les seues activitats a la Comunitat Europea després de l'1 de gener de 2006, el primer any natural d'operacions, i en els altres casos, l'any natural que comença l'1 de gener de 2006. La Directiva 2008/101/CE establíx que la Comissió Europea haurà de publicar una llista d'operadors aeris i estats membres responsables de la seua gestió segons els criteris previstos en la directiva i que l'actualitzarà i publicarà abans de l'1 de febrer de cada any. L'esmentada llista es prendrà en consideració a l'hora de determinar els operadors aeris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei.

Respecte als residus urbans i perillosos, s'aclarix que l'exclusió afecta només les instal·lacions on s'incinera este tipus de residus.

Així mateix, és novetat rellevant l'exclusió de les instal·lacions que usen exclusivament biomassa. Sobre este aspecte, s'entén que una unitat usa exclusivament biomassa encara que utilitze combustibles fòssils per a l'arrancada i parada.

A l'hora d'aplicar la regla de la suma (càlcul de la capacitat d'una instal·lació per a determinar si una instal·lació està dins de l'àmbit d'aplicació) s'han d'excloure les unitats de menys de 3 MW. Això sí, si la instal·lació està finalment en l'àmbit d'aplicació, perquè supera el llindar rellevant, han d'incloure's totes les unitats, independentment de la seua dimensió.

S'adopta una interpretació de la instal·lació de combustió exhaustiva, que inclou qualsevol dispositiu on s'oxiden combustibles, incloent-hi les activitats directament associades, com el llavat de gasos residuals.

Finalment, pel que fa al canvi de l'àmbit d'aplicació, es modifica la definició del sector ceràmic de manera que passa a aplicar-se només el primer dels tres llindars o condicions d'inclusió que havien de satisfer-se perquè la instal·lació estiguera afectada per este règim.

Els annexos III i IV, relatius als principis del seguiment i notificació d'emissions i als criteris de la verificació, es completen amb seccions dedicades a les activitats d'aviació.

XIV

Convé fer menció, finalment, dels títols competencials que servixen de base per a la regulació adoptada. Sobre esta qüestió convé destacar que les novetats introduïdes per esta llei continuen sent disposicions de caràcter marcadament mediambiental, tant pel seu objectiu –contribuir a la reducció de les emissions antropogèniques d'efecte d'hivernacle– com el seu origen –els compromisos assumits d'acord amb el Protocol de Kyoto i les

directives objecte de transposició. En conseqüència, correspon invocar l'article 149.1.23.a de la Constitució Espanyola que reserva a l'Estat la competència exclusiva per a dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció i de les seues competències reconegudes estatutàriament.

En virtut de tot l'anterior, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les modificacions relatives a les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment de les emissions, de remissió d'informació i la verificació, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que establisquen un nivell de protecció superior i, evidentment, les seues competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient en els seus respectius territoris.

No obstant això, el seguiment de les emissions en el sector del transport aeri requerix una menció específica, ja que la seua realització, i en particular l'aprovació del pla de seguiment, correspon a l'Administració General de l'Estat. En este sentit, el control ambiental dels operadors aeris per la dita administració es justifica en el següent: en primer lloc, en el sector aeri, té lloc una deslocalització dels focus emissors que no es produïx en el cas de les instal·lacions fixes i que podria suposar, en el cas que es descentralitzara el seguiment de les emissions de les aeronaus, l'exercici de competències autonòmiques fora dels seus respectius territoris; en segon lloc, la Constitució ha centralitzat en l'Estat el control del transport i trànsit aeri (article 149.1.20.a), i en atenció a l'interés prevalent que subjau en aquells casos en què la Constitució reserva una competència exclusiva a l'Estat, la funció ambiental ha d'exercir-se per l'autoritat que exercix la competència substantiva sobre les aeronaus; i en tercer lloc, amb més motiu, esta solució garantix la plena coherència del sistema espanyol amb el disseny de la pròpia Directiva 2008/101/CE que remet a l'autoritat territorial que controla les llicències d'explotació per a atribuir el control de les emissions.

Això no obsta que la competència executiva autonòmica en matèria de protecció del medi ambient i el correlatiu interés de les comunitats autònomes tinguen la seua via de participació en el sistema per mitjà d'instruments de cooperació i informació recíproca que contribuïsquen a millorar el coneixement dels efectes de les emissions en els àmbits territorials que resulten afectats.

Finalment, cal recordar que l'objectiu de la reducció d'emissions s'aconseguix a través del mercat de drets d'emissió, el funcionament del qual té decisives conseqüències sobre sectors econòmics com ara l'industrial i l'elèctric i afecta la presa de decisions empresarials com ara l'estratègia d'inversions, els seus nivells de producció, etc. En conseqüència, les modificacions introduïdes en este mercat per a adaptar-lo a les directives que esta llei trasllada tenen la mateixa dimensió. Així, ha de seguir tenint-se en compte la competència estatal per a determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica prevista en l'article 149.1.13.a, respecte al qual la jurisprudència constitucional ha admés que empare tant normes estatals que fixen les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets i actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguen alterar la lliure competència i tinguen transcendència sobre el mercat supraautonòmic.

En este sentit, les novetats introduïdes per esta llei relatives al mercat de drets d'emissió tenen, d'una banda, el caràcter de bases que regixen el seu funcionament i, d'una altra, de mesures singulars d'execució que garantixen l'aplicació homogènia dels criteris per al repartiment de drets en tot el territori nacional, de manera que es contribuïska a evitar distorsions en la competència, així com diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions.

Així, en virtut de les competències reconegudes per el títol competencial de l'article 149.1.13.a de la Constitució, l'Estat està habilitat per a:

- 1r. Establir i, en conseqüència, modificar les bases del règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç, inclosa la regulació dels períodes de comerç i la forma i els mètodes d'assignació de drets d'emissió.

2n. Tramitar i resoldre els procediments d'assignació de drets d'emissió, operació en què resulta necessari garantir l'ajust de la suma global dels drets assignats a cada instal·lació amb la quantitat total de drets a escala comunitària, així com l'aplicació homogènia de la fórmula de repartiment de drets per mitjà d'una idèntica interpretació de les seues variables, amb independència de la ubicació territorial de la instal·lació.

3r. Dur a terme les actuacions relatives al Registre comunitari de drets d'emissió, per a garantir la realització d'operacions en temps real amb un alt grau de certesa i coordinació.

4t. Per la seua condició de regió ultraperifèrica, per la seua dependència estructural de l'aviació ja que no disposa de mitjans de transport alternatius i comparables, la qual cosa condiona en gran manera bona part del seu producte interior brut, i pels problemes relatius a les obligacions de servici públic vinculats a l'aplicació de la present llei, s'adoptaran aquelles mesures que, en el marc de la normativa comunitària, permeten adaptar l'aplicació del règim en les Illes Canàries, de tal manera que es corregisquen els possibles problemes d'accessibilitat i competitivitat que esta pot generar.

Article únic. *Modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, queda modificada com seguix:

U. El primer paràgraf de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«Esta llei té com a objecte la regulació del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per a fomentar reduccions de les emissions d'estos gasos d'una forma eficaç i de manera econòmicament eficient.»

Dos. L'article 2 queda redactat en els termes següents:

«Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que disposa esta llei, s'entendrà per:

a) Dret d'emissió: el dret subjectiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni, des d'una instal·lació o una aeronau que realitza una activitat d'aviació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, durant un període determinat.

b) Expedició: l'acte per mitjà del qual el Registre incorpora al compte d'havers de l'Administració General de l'Estat els drets d'emissió.

c) Transferència: l'operació del Registre que reflectix el moviment de drets d'emissió entre distints comptes.

d) Transmissió: el canvi de titularitat d'un o més drets d'emissió produït per la inscripció en el Registre del negoci jurídic del qual deriva.

e) Emissió: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte d'hivernacle a partir de fonts situades en una instal·lació o l'alliberament, procedent d'una aeronau que realitza una activitat enumerada en l'annex I, dels gasos especificats per a la dita activitat.

f) Gasos d'efecte d'hivernacle: els gasos que figuren en l'annex II i altres components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com antropogènics, que absorbixen i tornen a emetre la radiació infraroja;

g) Autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle: l'autorització exigida a les instal·lacions que exercisquen activitats enumerades en l'annex I, que donen lloc a les emissions que s'hi especifiquen.

h) Autorització d'agrupació: l'autorització que permet a diverses instal·lacions complir de forma conjunta les obligacions d'entrega anual de drets d'emissió en els períodes de comerç 2005-2007 i 2008-2012.

i) Instal·lació: tota unitat tècnica fixa on es duguen a terme una o diverses activitats de les enumerades en l'annex I, així com qualssevol altres activitats

directament relacionades amb aquelles que guarden una relació d'índole tècnica amb les activitats realitzades en el dit lloc i puguen tindre repercussions sobre les emissions i la contaminació.

j) Titular de la instal·lació: qualsevol persona física o jurídica que opere o controle la instal·lació bé en condició de propietari, bé a l'empara de qualsevol altre títol jurídic, sempre que este li atorgue poders suficients sobre el funcionament tècnic i econòmic de la instal·lació.

k) Nou entrant:

– tota instal·lació que duga a terme una o diverses de les activitats indicades en l'annex I, a la qual li siga concedida una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per primera vegada en els díhuit mesos anteriors al començament d'un període de comerç o durant este, o

– tota instal·lació que duga a terme una o diverses de les activitats indicades en l'annex I, que haja sigut objecte d'una ampliació significativa en els díhuit mesos anteriors al començament d'un període de comerç o durant este, a la qual se li concedisca una nova autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle o renovació d'esta. El concepte d'ampliació significativa serà precisat reglamentàriament.

l) tona equivalent de diòxid de carboni: una tona mètrica de diòxid de carboni (CO₂) o una quantitat de qualsevol altre gas d'efecte d'hivernacle previst en l'annex II amb un potencial equivalent de calfament del planeta.

m) Projecte d'aplicació conjunta: un projecte d'inversió que complisca els requisits establits en l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

n) Projecte de desenrotllament net: un projecte d'inversió que complisca els requisits establits en l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

o) Unitat de reducció de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

p) Reducció certificada de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

q) Operador aeri: la persona física o jurídica que opera una aeronau en el moment en què realitza una activitat d'aviació enumerada en l'annex I o bé el propietari de l'aeronau, si es desconeix la identitat de la dita persona o no és identificat pel propietari de l'aeronau. A estos efectes, per a la determinació d'operador aeri s'utilitzarà l'indicatiu de crida utilitzat per al control del trànsit aeri.

r) Operador de transport aeri comercial: operador aeri que presta al públic, a canvi d'una remuneració, servicis de transport aeri regulars o no regulars, per al transport de passatgers, correu o càrrega. Els operadors de transport aeri comercials han de posseir un certificat d'operador aeri (AOC) de conformitat amb l'annex 6, part I, del Conveni de Chicago o certificat equivalent.

s) Estat membre responsable de la gestió: és l'Estat membre responsable de gestionar el règim comunitari pel que fa als operadors aeris.

Si l'operador aeri disposa d'una llicència d'explotació comunitària, l'Estat membre responsable de la gestió serà el que haja concedit la llicència d'explotació al dit operador. En qualsevol altre cas, l'Estat membre responsable de la gestió serà aquell per al que s'hagen calculat les emissions de l'aviació atribuïdes més elevades, procedents dels vols operats per un operador aeri, durant l'any de referència.

t) Emissions de l'aviació atribuïdes: emissions de tots els vols que figuren entre les activitats d'aviació enumerades en l'annex I amb origen en un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu i d'aquells vols que arriben a eixe aeròdrom procedents d'un tercer país.

u) emissions històriques del sector de l'aviació: la mitjana aritmètica de les emissions anuals en els anys naturals 2004, 2005 i 2006 procedents de les aeronaus que realitzen una activitat d'aviació enumerada en l'annex I.

v) Pla de seguiment: la documentació detallada, completa i transparent de la metodologia de seguiment d'una instal·lació o operador aeri concret, inclosa la documentació de les activitats d'adquisició i tractament de dades i el sistema de control de la seua veracitat.

w) Combustió: tota oxidació de combustibles, siga quin siga l'ús de la calor o de l'energia elèctrica o mecànica produïts per este procés, i qualsevol altra activitat directament associada, inclòs el llavatge de gasos residuals.

x) Generador d'electricitat: una instal·lació que, a partir de l'1 de gener de 2005, haja produït electricitat per a vendre-la a tercers i en la qual no es realitza cap activitat de l'annex I, a excepció de la de combustió.»

Tres. S'introdueixen dos noves lletres a l'apartat 1 de l'article 3 amb la redacció següent:

«f) L'elaboració i aprovació de directrius tècniques i notes aclaridores per a l'harmonització de l'aplicació del règim de drets d'emissió.»

«g) El desenvolupament i la implantació d'un règim nacional de projectes domèstics.»

Quatre. S'introdueix un apartat 2 a l'article 3 bis amb la redacció següent:

«Article 3 bis. *Taules de diàleg social i Consell Nacional del Clima.*

2. El Consell Nacional del Clima garantirà la participació de les organitzacions sindicals, empresarials i ambientals en el seguiment de l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat en l'ocupació, la cohesió social i la coherència ambiental.»

Cinc. L'article 4 queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Instal·lacions sotmeses a autorització d'emissió.*

1. Tota instal·lació en què es desenvolupe alguna de les activitats i que genere les emissions especificades en l'annex I haurà de comptar amb autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle expedida en favor del seu titular, excepte si la instal·lació està exclosa del règim comunitari d'acord amb la disposició addicional quarta.

2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle tindrà el contingut següent:

- a) Nom i direcció del titular de la instal·lació.
- b) Identificació i domicili de la instal·lació.
- c) Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.
- d) Un pla de seguiment que complisca els requisits d'acord amb la normativa comunitària aplicable i a la normativa de desplegament que s'adopte.

e) Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb la normativa comunitària aplicable, i, si és el cas, amb la normativa de desplegament.

e bis) Les obligacions sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per a harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.

f) L'obligació d'entregar, en els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.

g) Data prevista d'entrada en funcionament.

h) L'obligació d'obrir un compte d'havers de titular en el registre de drets d'emissió.

3. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, si així ho sol·licita el seu titular, podrà cobrir una o més instal·lacions, sempre que estes s'ubiquen en un mateix emplaçament, guarden una relació d'índole tècnica i compten amb un mateix titular.

4. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle s'atorgarà sempre que l'òrgan autonòmic competent considere acreditat que el titular és capaç de garantir el seguiment i la notificació de les emissions d'acord amb el que disposen els paràgrafs d), e) i e bis) de l'article 4.2. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat podrà entendre desestimada la seua sol·licitud per silenci administratiu. No obstant això, la instal·lació podrà continuar funcionant de manera provisional, sempre que haja establert un sistema de seguiment d'emissions d'acord amb el que disposa esta llei fins que l'òrgan competent haja resolt de forma expressa.

5. L'òrgan autonòmic competent revisarà, almenys cada cinc anys, l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i introduirà les modificacions oportunes. L'òrgan competent podrà permetre que els titulars actualitzen els plans de seguiment sense modificació de l'autorització. Els titulars sotmetran tot pla de seguiment actualitzat a l'òrgan competent per a aprovació.

Reglamentàriament es determinaran les bases del sistema de seguiment d'emissions i les obligacions de subministrament d'informació d'acord amb el que disposen els paràgrafs d), e) i e bis) de l'article 4.2. El desplegament reglamentari haurà de ser compatible amb la normativa comunitària i tindre present els requeriments de viabilitat tècnica i econòmica en cada sector inclòs en l'àmbit d'aplicació d'esta llei.»

Sis. El paràgraf f) de l'article 5 queda redactat en els termes següents:

«f) Una proposta de pla de seguiment que complisca els requisits exigits per la normativa comunitària, i nacional vigents en cada moment.»

Set. L'article 6 queda redactat en els termes següents:

«Article 6. *Canvis en la instal·lació.*

El titular haurà d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament, la grandària de la instal·lació, o d'aquells que comporten ampliació o reducció significativa de la seua capacitat, així com de tot canvi que afecte la identitat o el domicili del titular. Si és el cas, a la vista de la informació remesa, l'òrgan autonòmic competent modificarà d'ofici l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el termini màxim de tres mesos.»

Huit. S'afigen al final de l'article 7 dos nous paràgrafs amb la redacció següent:

«No s'assignarà cap dret de forma gratuïta a una instal·lació que haja cessat de funcionar, a menys que el titular de la instal·lació demostre a l'autoritat competent que la dita instal·lació reprendrà la producció en un termini especificat i raonable.

De conformitat amb la normativa comunitària, es precisaran reglamentàriament les circumstàncies que determinen el cessament de l'activitat o el tancament de la instal·lació, així com les mesures destinades a definir les instal·lacions que han cessat parcialment de funcionar o que han reduït significativament la seua capacitat i, si és procedent, mesures destinades a adaptar en conseqüència el nivell de drets d'emissió gratuïts assignats a estes.»

Nou. L'article 8 queda redactat en els termes següents:

«Article 8. *Comunicacions a l'òrgan competent en matèria de registre.*

Les comunitats autònomes comunicaran a l'òrgan competent en relació amb el Registre de drets d'emissió les resolucions d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions, en el termini de 10 dies des de la data de la resolució.»

Deu. El capítol IV passa a denominar-se «Assignació de drets d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL IV

Assignació de drets d'emissió

Secció 1a. *Subhasta*

Article 14. *Principis generals.*

1. La subhasta serà el mètode bàsic d'assignació de drets d'emissió a partir del període 2013-2020.

2. Reglamentàriament s'establirà el règim de les dites subhastes d'acord amb els principis de llibertat de concurrència, publicitat, transparència, no-discriminació i eficiència. En este sentit, el règim de subhastes s'ajustarà als criteris següents:

a) s'haurà de vetlar perquè els titulars i, en particular, qualsevol xicoteta o mitjana empresa inclosa en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, tinguen un accés ple, just i equitatiu,

b) tots els participants hauran de tindre accés a la mateixa informació al mateix temps i cap participant haurà d'obstaculitzar el funcionament de les subhastes,

c) l'organització i participació en les subhastes hauran de ser eficients des del punt de vista dels costos,

d) la subhasta garantirà que es concedisca als xicotets emissors l'accés als drets d'emissió.

3. Correspon a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic l'organització de les subhastes així com vetlar perquè la seua aplicació es duga a terme d'acord amb el que establisca la normativa comunitària, i, si és el cas, amb la normativa de desplegament d'esta llei.

Article 15. *Informes.*

En el termini d'un mes després de la celebració de cada subhasta, la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic publicarà un informe sobre el desenrotllament d'esta; en particular detallant l'aplicació de les normes de subhasta, l'accés just i lliure per tots els operadors, la transparència en la seua resolució, el càlcul dels preus i els aspectes tècnics i operatius de la seua celebració.

Secció 2a. *Assignació gratuïta transitòria*

Article 16. *Instal·lacions susceptibles de rebre assignació gratuïta transitòria.*

1. En 2013 i en cada un dels anys següents fins a 2020, les instal·lacions de sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuga de carboni rebran drets de forma gratuïta. El grau d'assignació gratuïta arribarà en este cas al 100% de la quantitat determinada d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades d'assignació gratuïta transitòria.

S'entén per sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fugues de carboni aquells en què l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió provocaria un augment de les emissions en tercers països que no han imposat a la seua indústria obligacions comparables en matèria d'emissions de carboni. Els sectors

exposats a un risc significatiu de fugues de carboni seran determinats per la Comissió Europea.

2. Per a les instal·lacions que no pertanguen a sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fugues de carboni i siguen susceptibles de rebre assignació gratuïta, la quantitat de drets d'emissió corresponents a 2013 assignats de forma gratuïta serà el 80% de la quantitat determinada d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades. Este percentatge s'anirà reduint cada any en la mateixa quantitat amb la finalitat d'arribar en 2020 a una situació en què s'assignen un 30% dels drets de forma gratuïta i la total eliminació de la gratuïtat en 2027.

3. Sense perjudi del que disposen els paràgrafs segon i tercer, a partir de 2013, no s'assignaran drets d'emissió de forma gratuïta als generadors d'electricitat, a les instal·lacions de captura, a les conduccions per al transport ni als emplaçaments d'emmagatzemament de diòxid de carboni.

No obstant això, en el cas de l'electricitat produïda per mitjà de la combustió de gasos residuals l'emissió dels quals en el procés de producció industrial no puga ser evitada, reglamentàriament, de conformitat amb el que preveu la normativa comunitària, i sempre que la dita normativa així ho autoritze, s'assignaran drets d'emissió de forma gratuïta als titulars de les instal·lacions de combustió dels gasos residuals o als titulars de les instal·lacions d'origen dels dits gasos.

S'assignaran drets d'emissió de forma gratuïta a la calefacció urbana i a la cogeneració d'alta eficiència, respecte de la producció de calor o refrigeració. A estos efectes, es considerarà cogeneració d'alta eficiència la definida en el Reial Decret 616/2007, d'11 de maig, sobre foment de la cogeneració.

Article 17. *Regles d'assignació.*

La metodologia d'assignació gratuïta transitòria serà determinada per les normes harmonitzades que s'adopten a nivell comunitari, així com, si és el cas, per la normativa de desplegament d'esta llei.

Article 18. *Reserva per a nous entrants.*

1. El cinc per cent de la quantitat de drets d'emissió assignats a escala comunitària per al període 2013 a 2020 es reservarà per als nous entrants. Esta reserva de nous entrants és comú i única per a tota la Comunitat.

2. Les regles d'assignació gratuïta transitòria als nous entrants es concretaran en les normes comunitàries harmonitzades i, si és el cas, en la normativa de desplegament d'esta llei. No s'assignarà cap dret d'emissió de forma gratuïta a cap tipus de producció d'electricitat pels nous entrants.

3. Els drets d'emissió que romanguen en la reserva sense haver sigut assignats a nous entrants al llarg del període 2013-2020 seran subhastats. Es determinarà reglamentàriament, de conformitat amb la normativa comunitària aplicable si és el cas, el moment en què se subhastaran els dits drets.

Article 19. *Assignació individualitzada de drets d'emissió.*

1. Els titulars de les instal·lacions podran sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí l'assignació de drets d'emissió per a cada període de comerç. La dita sol·licitud es presentarà davant de l'òrgan autonòmic competent per a tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, que la remetrà, junt amb la documentació exigida en l'apartat 3 d'este article, al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí en un termini màxim de deu dies.

2. La sol·licitud haurà de presentar-se 22 mesos abans de l'inici de cada període de comerç.

Les instal·lacions que tinguen la consideració de nous entrants sol·licitaran l'assignació individualitzada de drets d'emissió una vegada que disposen d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

3. La sol·licitud d'assignació de drets haurà de vindre acompanyada de la documentació en què conste:

a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. En el cas que en el moment de la sol·licitud d'assignació el titular haja sol·licitat la corresponent autorització, però esta no haja sigut atorgada encara, podrà sol·licitar assignació presentant únicament la sol·licitud d'autorització. No obstant això, almenys 18 mesos abans de l'inici del període de comerç haurà d'haver obtingut i presentat l'esmentada autorització. Si no és així, passarà a ser considerat nou entrant, de conformitat amb el que estableix la lletra k) de l'article 2.

b) Totes aquelles dades de la instal·lació que siguen necessàries per a calcular la seua assignació d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades sobre assignació gratuïta transitòria, i, si és el cas, amb la normativa de desplegament d'esta llei.

c) Una declaració responsable que la instal·lació compta amb tots els permisos i llicències administratius exigits per la normativa aplicable estatal, autonòmica i local per a posar la instal·lació en funcionament.

No serà necessari aportar les dades d'emissions verificades que ja consten inscrites en el Registre de drets d'emissió.

En el supòsit d'instal·lacions que no es troben encara en funcionament s'indicarà la data probable de la seua posada en marxa.

4. L'assignació de drets d'emissió s'adoptarà mitjançant un acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, prèvia consulta a la comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

5. L'acord determinarà la quantitat de drets assignada durant un període de comerç i els drets assignats per a cada any a cada instal·lació. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat podrà entendre desestimada la seua sol·licitud per silenci administratiu.

Pel que fa a les instal·lacions que disposen d'autorització almenys díhuit mesos abans del començament d'un període de comerç, l'acord es publicarà quinze mesos abans del començament del dit període.

6. Este acord serà comunicat, en el termini de 10 dies des de la seua adopció a les comunitats autònomes.

7. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió seran accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions previstes en les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

8. En els supòsits en què, com a conseqüència de millores tecnològiques no previstes en l'assignació inicial, es produïska una modificació en les característiques d'una instal·lació que determine un canvi en l'autorització i una reducció significativa d'emissions, el titular de l'esmentada instal·lació mantindrà l'assignació inicial de drets d'emissió.»

Onze. En el capítol V sobre «drets d'emissió», s'introdueix un article 19 bis amb la redacció següent:

«Article 19 bis. *Períodes de comerç.*

1. Els drets d'emissió seran vàlids per a les emissions produïdes durant un període de temps determinat, denominat període de comerç. Transcorregut el termini de quatre mesos comptats des de la finalització de cada període de comerç, els drets d'emissió vàlids per a eixe període caducaran automàticament i seran suprimits d'ofici per l'autoritat competent en matèria de registre. No obstant això, l'autoritat competent en matèria de registre expedirà drets d'emissió als titulars de compte per al període en curs en substitució de qualssevol drets d'emissió, vàlids per al segon

i successius períodes de comerç, dels quals siguen titulars i que hagen sigut suprimits per no haver sigut entregats en aplicació de l'article 27 de conformitat amb el que disposa este paràgraf.

2. Els períodes de comerç tindran una duració de huit anys a partir de l'1 de gener de 2013, i se succeiran de forma contínua en el temps.»

Dotze. L'article 20 queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.*

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjectiu a alliberar a l'atmosfera una tona equivalent de diòxid de carboni des d'una aeronau o des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'esta llei.

2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que s'atorguen de manera gratuïta a instal·lacions ubicades en territori espanyol i als operadors aeris la gestió dels quals corresponga a Espanya, i la titularitat dels drets d'emissió subhastats, correspon a l'Administració General de l'Estat, que els assignarà, alienarà o cancel·larà de conformitat amb el que estableix esta llei.

3. El dret d'emissió tindrà caràcter transmissible.

4. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, entrega i supressió dels drets d'emissió haurà de ser objecte d'inscripció en el Registre de drets d'emissió.»

Tretze. L'apartat b) de l'article 21 queda redactat en els termes següents:

«b) Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en tercers estats o entitats regionals o subfederals de dites terceres estats, previ reconeixement mutu dels drets de les parts firmants en virtut d'instrument internacional.»

Catorze. El capítol VI sobre «obligacions d'informació de les emissions» queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació de les emissions

Article 22. *Remissió d'informació.*

1. El titular de la instal·lació haurà de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ajustarà al que exigix l'autorització, segons el que disposa l'article 4.2.e), i la part A de l'annex III. L'operador aeri haurà de remetre al Ministeri de Foment, abans del 28 de febrer l'informe verificat sobre les emissions de les aeronaus que opera de l'any precedent, que s'ajustarà al que exigix el pla de seguiment, segons el que disposa l'article 36, i la part B de l'annex III.

El contingut mínim de l'informe verificat d'emissions serà determinat per la normativa comunitària sobre notificació i seguiment de les emissions i, si és el cas, per la normativa de desplegament d'esta llei. L'informe haurà de ser verificat de conformitat amb el que disposa l'annex IV i la normativa comunitària sobre verificació i acreditació, i, si és el cas, amb la normativa de desplegament d'esta llei. La dita normativa serà informada preceptivament per la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

En el cas d'instal·lacions fixes, la normativa de desplegament podrà establir requisits d'aplicació a partir de l'1 de gener de 2013 respecte del seguiment, notificació i verificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en relació amb la producció, amb vista a l'establiment dels paràmetres de referència «ex ante». Així mateix, podrà preveure requisits perquè els titulars d'instal·lacions notifiquen les emissions associades a la fabricació de productes per indústries grans consumidores d'energia que puguen estar subjectes a la competència internacional, i perquè eixa

informació es verifique de forma independent. Eixos requisits poden referir-se a la notificació dels nivells d'emissió per la generació d'electricitat inclosa en el règim comunitari associada a la fabricació d'eixos productes.

La normativa de desplegament en matèria de notificació i seguiment podrà incloure requisits sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per a harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.

2. Els operadors aeris a què es referix l'annex I que no siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment i que comencen a desenrotllar una activitat d'aviació de les que figuren en l'annex I després de l'1 de febrer de 2009, realitzaran l'informe relatiu a les emissions del primer any d'activitat utilitzant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes en la normativa comunitària en matèria de seguiment i notificació de les emissions.

Les obligacions previstes en este apartat seran aplicables a les emissions que tinguen lloc a partir d'1 de gener de 2010.

3. Els operadors aeris que, d'acord amb els criteris establits en la normativa comunitària aplicable i, si és el cas, els desplegaments reglamentaris d'esta llei, siguen considerats xicotets emissors podran emprar els procediments de seguiment i notificació simplificats que es prevegen en la citada normativa.

4. Quan, de conformitat amb la definició de l'activitat d'aviació que figura en el quadro de l'annex I, un operador aeri canvie les seues operacions de manera que deixe de realitzar activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, haurà de remetre una comunicació al Ministeri de Foment en què s'acredite esta circumstància. En el termini d'un mes, el Ministeri de Foment respondrà informant que no hi té objeccions, o bé, si en tinguera, indicant quines són.

Quan un nou operador que aparega atribuït a Espanya en la «llista d'operadors d'aeronaus i estats membres responsables de la gestió que els corresponen» a què es referix l'apartat 6 de l'annex I no realitze activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, procedirà de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior.

5. Les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat col·laboraran per a crear i mantindre una base de dades de comerç de drets d'emissió basada en la informació continguda en els informes verificats d'emissions.

6. La informació coberta pel secret professional no podrà divulgar-se a cap altra persona o autoritat excepte en virtut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives aplicables.

Article 23. *Valoració de l'informe verificat.*

1. Si l'òrgan autonòmic competent dóna la seua conformitat als informes verificats descrits en el primer paràgraf de l'article 22 punt 1, procedirà a inscriure abans del 31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent en la taula d'emissions verificades que a este efecte s'habilite en el Registre de drets d'emissió.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepara de l'informe verificat, notificarà al titular de la instal·lació l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'estes per a poder considerar satisfactori l'informe i, si és el cas, l'estimació d'emissions. Examinades les al·legacions del titular de la instal·lació, l'òrgan autonòmic competent resoldrà i inscriurà en la taula d'emissions verificades habilitada a este efecte en el Registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

3. Si el Ministeri de Foment emet un informe favorable respecte a l'informe d'emissions verificat presentat per un operador aeri, ho notificarà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí perquè este procedisca a inscriure abans del 31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent en la taula d'emissions verificades que a este efecte s'habilite en el Registre de drets d'emissió.

4. Si el Ministeri de Foment discrepara de l'informe verificat, notificarà a l'operador aeri l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'estes per a poder considerar satisfactori l'informe i, si és el cas, l'estimació d'emissions. Examinades les al·legacions de l'operador aeri, el Ministeri de Foment resoldrà i sol·licitarà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí que inscriba, en la taula d'emissions verificades habilitada a este efecte en el Registre, la dada sobre emissions de l'operador aeri.

5. En els supòsits en què el titular o l'operador aeri no remeta l'informe verificat en el termini establert en l'article 22, l'òrgan autonòmic competent o el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí a sol·licitud del Ministeri de Foment, si es tracta d'un operador aeri, procedirà a l'estimació d'emissions i inscriurà en la taula d'emissions verificades habilitada a este efecte en el Registre la dada sobre emissions de la instal·lació o de l'operador aeri.

6. L'estimació de la dada d'emissions en els supòsits dels apartats 2, 4 i 5 es realitzarà d'acord amb la metodologia exigible. L'estimació de la dada d'emissions de les activitats d'aviació es realitzarà aplicant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes en la normativa comunitària en matèria de seguiment i notificació de les emissions sobre les activitats realitzades per l'operador aeri.

7. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic podrà sol·licitar que les autoritats competents per a l'exercici de les funcions previstes en este article, informen en el seu si del desenrotllament d'estes.

Article 24. *Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

1. En els supòsits previstos en els apartats 2 i 5 de l'article 23, el titular no podrà transmetre drets d'emissió fins que no es produïska la inscripció de la dada sobre emissions per l'òrgan autonòmic competent.

2. En els supòsits previstos en els apartats 4 i 5 de l'article 23, l'operador no podrà transmetre drets d'emissió fins que no es produïska la inscripció de la dada sobre emissions per Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.»

Quinze. El capítol VII passa a denominar-se «Registres d'unitats d'emissió», i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VII

Registres d'unitats d'emissió

Article 25. *El Registre comunitari de drets d'emissió.*

1. El Registre comunitari de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura la publicitat i l'actualització permanent de la titularitat i control dels drets d'emissió.

2. Els operadors aeris tindran, igual que els titulars d'instal·lacions, l'obligació d'obrir un compte d'havers del titular en el Registre.

A estos efectes, les resolucions d'aprovació i extinció dels plans de seguiment de les emissions dels operadors aeris es comunicaran a l'òrgan competent en relació amb el Registre de drets d'emissió en el termini de 10 dies des que s'adopten.

3. El Registre comunitari serà accessible al públic, en els termes que preveu la normativa comunitària. L'òrgan competent en matèria de registres serà el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que exercirà les seues competències en relació amb l'activitat dels comptes d'havers corresponents a instal·lacions ubicades en territori espanyol, dels dels operadors aeris la gestió dels quals corresponga a Espanya i amb l'activitat dels comptes d'havers de persones físiques i jurídiques que hagen sigut oberts després de petició dirigida a este Ministeri, sense perjudici de la competència que tenen les comunitats autònomes en relació amb la inscripció en el Registre de la dada d'emissions verificades de les instal·lacions fixes.

4. El Registre tindrà com a objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, entrega, retirada i supressió dels drets d'emissió, així com a la constitució de drets reals o una altra classe de gravàmens sobre estos, en la mesura que així ho preveja el reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres. Així mateix, inscriurà la suspensió de la capacitat de transmetre drets d'emissió en els supòsits previstos en l'article 24.

5. Les normes d'organització i funcionament del Registre es desplegaran per reial decret, d'acord amb el que disposa el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres aprovat per la Comissió Europea.

Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Cada any, l'òrgan competent en matèria de registres ordenarà a l'administrador central del Registre comunitari, designat per la Comissió Europea, l'expedició dels drets d'emissió que s'han de distribuir eixe any de conformitat amb els articles 14, 19, 38, 39 i 41 tant per a instal·lacions fixes com per al sector de l'aviació.

2. Abans del 28 de febrer de cada any, l'òrgan competent en matèria de registres ordenarà a l'administrador central la transferència al compte d'havers de cada titular i operador aeri la quantitat de drets d'emissió atorgats gratuïtament que li corresponguen d'acord amb els acords a què es referixen els articles 19.5, 38 i 41.

3. La transferència de drets d'emissió, atorgats gratuïtament, als nous entrants es produirà de conformitat amb la normativa comunitària, i, si és el cas, amb la normativa de desplegament. Els drets assignats a nous entrants en el marc del Pla Nacional d'assignació 2008-2012 seran transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de la instal·lació quan la comunitat autònoma comuniqui al Registre que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

4. El Registre no transferirà al compte d'havers del titular de la instal·lació els drets atorgats gratuïtament quan la instal·lació haja cessat de funcionar, a menys que el titular de la instal·lació demostre a l'òrgan competent que reprendrà la producció en un termini especificat i raonable. Es considerarà que han cessat les seues activitats les instal·lacions l'autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de les quals haja caducat o s'haja retirat i les instal·lacions el funcionament o represa de funcionament de les quals resulte tècnicament impossible.

Article 27. *Entrega i supressió de drets d'emissió.*

1. El Registre procedirà, en qualsevol moment i a petició del seu titular, a la supressió dels drets d'emissió.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions i els operadors aeris hauran d'entregar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrita de conformitat amb el que disposa l'article 23. A estos efectes, els drets d'emissió assignats a l'aviació seran vàlids únicament per a complir l'obligació d'entrega de drets d'emissió dels operadors aeris. No obstant això, els operadors aeris podran utilitzar també per a satisfer la seua obligació d'entrega, sense cap limitació, els drets d'emissió corresponents a les instal·lacions fixes.

De conformitat amb el que estableix l'article 27 bis, els titulars de les instal·lacions i els operadors aeris podran també utilitzar reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de flexibilitat per a complir l'obligació d'entrega referida en el paràgraf anterior.

L'entrega determinarà la transferència de drets des del compte d'havers del titular d'instal·lació o de l'operador aeri, i quedarà reflectida en les taules d'entrega de drets i d'estat de compliment.

3. A partir de l'1 de gener de 2013 no hi haurà obligació d'entregar drets d'emissió relatius a emissions la captura de les quals estiga comprovada i que

s'hagen transportat per al seu emmagatzemament permanent a una instal·lació amb una autorització vigent de conformitat amb la legislació en vigor sobre emmagatzemament geològic de diòxid de carboni.

Article 27 bis. *Utilització de RCE i URE.*

1. La utilització per part dels titulars d'instal·lacions fixes i dels operadors aeris de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de flexibilitat per a complir l'obligació d'entrega establida en l'apartat 2 de l'article 27 només serà possible en la mesura que no se superen els límits quantitius establits a este efecte. Els límits corresponents a cada instal·lació i a cada operador aeri es precisaran reglamentàriament, tenint en compte les normes harmonitzades sobre este assumpte que adopte la Comissió Europea.

2. En tot cas, en la mesura que no hagen esgotat les quotes d'utilització de reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions autoritzades per al període 2008-2012, els titulars d'instal·lacions o els operadors aeris podran sol·licitar a l'autoritat competent que els expedisca drets d'emissió vàlids a partir de 2013 a canvi de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents de projectes elegibles per al seu ús en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió durant el període 2008-2012. La normativa de desplegament podrà establir requisits aplicables a estos crèdits de reducció d'emissions de conformitat amb allò que exigeix la normativa comunitària.

3. En particular, en la mesura que no hagen esgotat les quotes d'utilització de reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions autoritzades per al període 2008-2012, l'autoritat competent autoritzarà els titulars d'instal·lacions o els operadors aeris, sempre que siga d'acord amb la normativa europea, a intercanviar reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions de projectes registrats abans de 2013, expedides en relació amb reducció d'emissions a partir de 2013, per drets d'emissió vàlids a partir de 2013.

Article 28. *Relació del Registre amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central a què la Comissió Europea encomane la funció de gestió del Registre comunitari detecte irregularitats en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió, n'informarà l'òrgan competent, i se suspendrà cautelarment la inscripció de l'operació afectada i de qualsevol altra en què estiguen implicats els drets d'emissió corresponents fins que no s'hagen resolt les irregularitats detectades.»

Setze. L'article 29 queda redactat en els termes següents:

«Article 29. *Tipificació de les infraccions per a instal·lacions fixes.*

1. Als efectes d'esta llei, i sense perjuí del que dispose respecte a esta qüestió la legislació autonòmica, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r. Exercir l'activitat sense la preceptiva autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

2n. Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, establida en l'article 6, sempre que supose alteracions significatives en les dades d'emissions o requerisca canvis en la metodologia aplicable per a complir les obligacions de seguiment previstes en l'article 4.2.d).

3r. No presentar l'informe anual verificat exigít en l'article 22.

4t. Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en l'article 19.3.

5t. Incomplir l'obligació d'entregar drets exigida en l'article 27.2.

6t. Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els supòsits en què estiga facultat per l'annex IV d'esta llei i la seua normativa de desplegament.

7m. No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

3. Són infraccions administratives greus:

1r. Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 5 i 6.

2n. Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular establida en l'article 6.

3r. Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en l'autorització quan de l'incompliment es deriven alteracions en les dades d'emissions.

4t. Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que implique alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r. Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en l'autorització quan de l'incompliment no es deriven alteracions en les dades d'emissions.

2n. Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no implique alteració de les dades d'emissions.

3r. Incomplir qualssevol altres obligacions establides en esta llei quan tal cosa no haja sigut tipificada com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Dèsset. S'introdueix un nou article 29 bis amb la redacció següent:

«Article 29 bis. *Tipificació de les infraccions per a l'aviació.*

1. Als efectes d'esta llei les infraccions administratives en matèria d'aviació es classifiquen en greus, molt greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r. No presentar l'informe anual verificat exigut en l'article 22.

2n. Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 38 i 41.

3r. Incomplir l'obligació d'entregar drets exigida en l'article 27.2.

4t. No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

5t. Incomplir l'obligació de presentar el pla de seguiment d'emissions.

3. Són infraccions administratives greus:

1r. Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en l'article 36.

2n. Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en el pla de seguiment quan de l'incompliment es deriven alteracions en les dades d'emissions.

3r. Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que implique alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r. Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en el pla de seguiment quan de l'incompliment no es deriven alteracions en les dades d'emissions.

2n. Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no implique alteració de les dades d'emissions.

3r. Incomplir qualssevol altres obligacions establides en esta llei quan tal cosa no haja sigut tipificada com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Díhuit. L'article 30 queda redactat en els termes següents:

«Article 30. Sancions.

1. Les infraccions tipificades en apartats 2, 3 i 4 de l'article 29 donaran lloc a la imposició de totes o alguna de les següents sancions per a instal·lacions fixes:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r. Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r. Extinció de l'autorització o suspensió d'esta per un període mínim d'un any i màxim de dos.

4t. En els supòsits previstos en l'article 29.2.5t, multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent considere oportuns, de les sancions imposades una vegada que estes hagen adquirit fermesa, així com els noms, cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu:

1r. Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n. Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

2. Les infraccions tipificades en els apartats 2, 3 i 4 de l'article 29 bis donaran lloc a la imposició de totes o alguna de les següents sancions per als operadors aeris:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r. Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n. En els supòsits previstos en l'article 29.2.3r, multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent considere oportuns, de les sancions imposades una vegada que estes hagen adquirit fermesa, així com els noms, cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu: multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

3. El pagament de la multa referida en els apartats 1.a).4t i 2.a).2n no eximirà el titular d'instal·lació o operador aeri d'entregar una quantitat de drets d'emissió equivalent a la de les emissions en excés, en el moment d'entregar els drets d'emissió corresponents a l'any natural següent al de comissió de la infracció.

La sanció per excés d'emissions en relació amb drets d'emissió expedits a partir de l'1 de gener de 2013 augmentarà d'acord amb l'índex de preus de consum europeu.»

Dènou. L'article 31 se substituïx per l'article següent:

«Article 31. *Prohibició d'explotació a operadors aeris.*

1. En el cas que un operador aeri la gestió del qual corresponga a Espanya no complisca els requisits de la present llei i que altres mesures coercitives no hagen aconseguit garantir el seu compliment, l'Administració General de l'Estat, prèvia consulta de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, podrà sol·licitar a la Comissió Europea que decidisca prohibir l'explotació a l'operador aeri afectat. A estos efectes, l'Agència Estatal de Seguretat Aèria podrà instar l'adopció d'esta mesura.

2. Els operadors aeris afectats per una decisió de la Comissió Europea que impose una prohibició d'explotació, no podran operar en el territori espanyol.

L'Agència Estatal de Seguretat Aèria vetllarà per l'aplicació d'esta mesura de conformitat amb el que preveu la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.

3. S'informarà la Comissió europea, i igualment la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, de les mesures adoptades per Espanya per a aplicar les decisions de prohibició d'explotació que s'hagen adoptat.»

Vint. L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Mesures de caràcter provisional.*

Quan s'haja iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si és necessari per a assegurar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per a sancionar podrà acordar alguna o algunes de les següents mesures provisionals per a instal·lacions fixes:

a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracte de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.

b) Precintat d'aparells o equips.

c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

d) Suspensió de l'accés al mercat de drets d'emissió.

La mesura provisional prevista en l'apartat d) podrà acordar-se també per a operadors aeris quan s'haja iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu.»

Vint-i-u. L'article 35 queda redactat en els termes següents:

«Article 35. *Potestat sancionadora.*

1. Pel que fa a les instal·lacions fixes, correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de la infracció prevista en l'article 29.2.4t. La sanció corresponent a este supòsit serà imposada pel Consell de Ministres.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí exercirà la potestat sancionadora sobre els operadors aeris, amb un informe previ de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.»

Vint-i-dos. S'introduïx un nou capítol IX sobre aviació amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IX

Aviació

Article 36. *Plans de seguiment.*

1. Els operadors aeris hauran de comptar amb un pla de seguiment en què s'establisquen mesures per a realitzar el seguiment i la notificació de les seues dades d'emissions anuals i tones-quilòmetre transportades.

2. Almenys quatre mesos abans del començament del primer període de notificació, els operadors aeris hauran de presentar davant del Ministeri de Foment plans de seguiment en què s'establisquen les mesures per a realitzar el seguiment i la notificació de les seues dades d'emissions i tones-quilòmetre transportades.

El període de seguiment en relació amb les dades de tones-quilòmetre es limitarà a l'any natural que finalitze 24 mesos abans del començament de cada període de comerç.

Els operadors aeris a què es referix l'annex I que no siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment i que comencen a desenrotllar una activitat d'aviació de les arplegades en l'annex I després de l'1 de gener de 2009, hauran de presentar els plans per al seguiment de les seues emissions no més tard dels 2 mesos a partir de la data en què hagen sigut inclosos en el llistat a què fa referència l'apartat 6 de l'annex I.

3. Correspondrà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb un informe previ del Ministeri de Foment, aprovar, d'acord amb els criteris establits en la normativa comunitària i en els desplegaments reglamentaris d'esta llei que si és el cas s'adopten, els plans de seguiment sobre les dades d'emissions i tones-quilòmetre transportades presentats pels operadors aeris abans del començament del període de notificació. L'informe del Ministeri de Foment haurà de ser emés en el termini màxim de dos mesos des de la presentació del pla. La Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic informarà la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic dels plans de seguiment aprovats.

4. L'operador aeri haurà de revisar el pla de seguiment de les emissions abans del començament de cada període de comerç i presentar un pla de seguiment revisat si és procedent.

En tot cas, s'haurà de realitzar una revisió dels plans de seguiment de les emissions aprovats de conformitat amb la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de servicis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores, abans del començament del període de comerç que comença l'1 de gener de 2013.

5. Els plans de seguiment d'emissions quedaran extingits en els supòsits següents:

- a) Fallida o desaparició de l'operador aeri.
- b) Pèrdua definitiva dels certificats o llicències exigibles per a operar.

Article 37. *Quantitat total de drets per al sector de l'aviació.*

Els drets d'emissió de cada període de comerç s'assignaran als operadors d'aeronaus d'acord amb el que preveuen els articles següents. La quantitat de drets d'emissió per al sector de l'aviació que s'expedisca per al període de comerç que comença l'1 de gener de 2013 i períodes subsegüents, per a la Comunitat Europea

en el seu conjunt, serà la determinada per la Comissió Europea d'acord amb la normativa comunitària.

Article 38. Assignació de drets d'emissió als operadors aeris.

1. Para cada un dels períodes de comerç definits en l'article 19 bis, cada operador aeri podrà sol·licitar l'assignació de drets d'emissió gratuïts.

2. La sol·licitud es presentarà davant del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí 22 mesos abans del començament del període de comerç. La sol·licitud consistirà en les dades de tones-quilòmetre verificades en relació amb les activitats d'aviació enumerades en l'annex I realitzades per eixe operador aeri en l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

Als efectes del paràgraf anterior l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç serà l'any natural que finalitze 24 mesos abans del començament del període de comerç.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Foment, que podrà emetre un informe sobre les sol·licituds en un termini d'un mes a comptar de la recepció de la sol·licitud.

3. Almenys 18 mesos abans del començament de cada període de comerç, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació rebudes acompanyades de l'informe que, si és el cas, haja emés el Ministeri de Foment.

4. L'assignació als operadors aeris es basarà en els paràmetres que, de conformitat amb la normativa comunitària, ha de determinar la Comissió Europea almenys quinze mesos abans del començament de cada període de comerç. Estos paràmetres són:

- a) La quantitat total de drets d'emissió que s'assignaran per a eixe període de comerç.
- b) El nombre de drets d'emissió que hagen de subhastar-se en eixe període de comerç.
- c) El nombre de drets d'emissió de la reserva especial per als operadors aeris en eixe període de comerç.
- d) El nombre de drets d'emissió que hagen d'assignar-se gratuïtament en eixe període de comerç restant el nombre de drets d'emissió previstos en les lletres b) i c) de la quantitat total de drets d'emissió sobre els quals s'haja pres la decisió a què es referix la lletra a), i
- e) El valor de referència que s'utilitzarà per a assignar gratuïtament els drets d'emissió als operadors aeris que hagen presentat sol·licitud d'assignació conforme a l'apartat 2.

5. L'assignació de drets d'emissió s'adoptarà mitjançant un acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, prèvia consulta a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. L'acord s'haurà d'adoptar i publicar en el termini de tres mesos a partir de la data d'adopció de la decisió de la Comissió a què es referix l'apartat 4.

6. L'acord de Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió determinarà:

- a) El total de drets assignats per al període de comerç en qüestió a cada operador aeri que haja sol·licitat assignació, que es determinarà multiplicant les tones-quilòmetre verificades que figuren en la seua sol·licitud pel valor de referència indicat en la lletra e) de l'apartat tercer.

b) Els drets d'emissió assignats a cada operador aeri per a cada any, que es determinaran dividint el total dels drets d'emissió assignats per al període de comerç en qüestió, calculat de conformitat amb la lletra a), entre el nombre d'anys del període en què eixe operador aeri estiga realitzant una activitat d'aviació enumerada en l'annex I.

Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat podrà entendre desestimada la seua sol·licitud per silenci administratiu.

Pel que fa als operadors que hagen realitzat una activitat d'aviació compresa en l'annex I abans o durant l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç, l'acord es publicarà en el termini de tres mesos des de l'adopció, per la Comissió, de la decisió a què es referix l'apartat 4.

7. L'acord d'assignació serà comunicat, en el termini de 10 dies des de l'adopció, a l'òrgan competent en matèria de registre.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió als operadors aeris seran accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions previstes en les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Article 39. *Subhasta.*

1. A partir de l'1 de gener de 2013, se substarà el 15% de la quantitat total de drets d'emissió per al sector de l'aviació a escala comunitària.

2. Correspon a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic l'organització de les subhastes, així com vetlar perquè la seua aplicació es duga a terme d'acord amb el que establisca la normativa comunitària i, si és el cas, la normativa de desplegament d'esta llei.

Article 40. *Reserva especial per a determinats operadors aeris.*

El 3% de la quantitat de drets d'emissió que s'hagen d'assignar als operadors aeris a escala comunitària per als períodes de comerç establits en l'article 19 bis es destinarà a una reserva especial per als operadors aeris:

a) Que comencen a desenrotllar una activitat d'aviació de les previstes en l'annex I una vegada transcorregut l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

b) Les dades sobre tones-quilòmetre dels quals augmenten de mitjana més d'un 18% anual entre l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç i el segon any natural d'este període de comerç.

Les activitats descrites en els apartats anteriors no representaran en la seua totalitat o en part una continuació d'una activitat d'aviació realitzada prèviament per un altre operador aeri.

La gestió de la reserva especial es realitzarà d'acord amb la normativa comunitària i, si és el cas, la normativa de desplegament d'esta llei.

Article 41. *Sol·licitud d'assignació a la reserva especial per a determinats operadors aeris.*

1. Podran sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió de la reserva especial els operadors aeris que complisquen els criteris establits en l'article anterior. Les sol·licituds d'assignació es presentaran davant del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí abans del 30 de juny del tercer any del període de comerç a què es referisca la sol·licitud en qüestió, i hauran de:

a) Facilitar dades sobre tones-quilòmetre, verificades d'acord amb els annexos III i IV, en relació amb les activitats d'aviació enumerades en l'annex I realitzades per

l'operador aeri en el transcurs del segon any del període de comerç a què es referisquen les sol·licituds,

b) Aportar proves de complir els criteris per a l'obtenció de drets d'emissió d'acord amb l'article 40, i

c) En el cas dels operadors aeris a què es referix la lletra b) de l'article 40, declarar:

1r. L'increment percentual en tones-quilòmetre realitzat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst en l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període,

2n. El creixement absolut en tones-quilòmetre realitzat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst en l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període, i

3r. El creixement absolut en tones-quilòmetre que excedisca el percentatge indicat en la lletra b) de l'article 40, realitzat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst en l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Foment, que haurà d'emetre un informe sobre el compliment, per part dels operadors, dels criteris per a sol·licitar assignació de la reserva especial en un termini de tres mesos a comptar de la recepció de la sol·licitud.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, abans del 31 de desembre del tercer any del període de comerç en qüestió, remetrà a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació de la reserva especial rebudes junt amb l'informe relatiu al compliment dels criteris de l'article 40.

Article 42. *Acord d'assignació de drets des de la reserva especial.*

1. La resolució de l'assignació de drets d'emissió de la reserva especial s'adoptarà per acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, prèvia consulta a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

2. L'acord del Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió determinarà:

a) L'assignació de drets d'emissió de la reserva especial a tot operador aeri la sol·licitud del qual haja sigut presentada a la Comissió d'acord amb l'apartat 2 de l'article 41, que es calcularà multiplicant el valor de referència que establisca la Comissió, abans del 30 de juny del quart any del període de comerç en qüestió, per:

1r. en el cas dels operadors aeris a què siga aplicable la lletra a) de l'article 40, les tones-quilòmetre incloses en les sol·licituds presentades a la Comissió d'acord amb l'article 41,

2n. en el cas dels operadors aeris a què siga aplicable a la lletra b) de l'article 40, el creixement absolut en tones-quilòmetre que excedisca el 18% i que s'haja indicat en les sol·licituds presentades a la Comissió d'acord amb l'article 41, i

b) L'assignació de drets d'emissió a cada operador aeri per a cada any, que es calcularà dividint la seua assignació de drets d'emissió d'acord amb la lletra a) entre el nombre d'anys naturals complets restants del període comerç a què corresponga l'assignació.

3. Pel que fa als operadors que reben assignació de la reserva especial, l'acord s'adoptarà i es publicarà en un termini màxim de tres mesos després de la data d'adopció del valor de referència establert en el subapartat a) de l'apartat anterior.

4. Les assignacions a un operador aeri en virtut de la lletra b) de l'article 40 no excediran 1.000.000 de drets d'emissió.

5. Els drets d'emissió de la reserva especial que no hagen sigut assignats se subhastaran d'acord amb el que disposa l'article 39.»

Vint-i-tres. La lletra b) de l'apartat 1 de la disposició addicional segona queda redactada en els termes següents:

«b) Proposar al Consell de Ministres el reconeixement d'unitats de reducció d'emissions o reduccions certificades d'emissions com a drets d'emissió vàlids a l'efecte de complir l'obligació d'entrega prevista en l'article 27.»

Vint-i-quatre. La disposició addicional quarta passa a referir-se a l'exclusió d'instal·lacions de dimensió reduïda i queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Exclusió d'instal·lacions de dimensió reduïda.*

1. L'òrgan autonòmic competent podrà acordar, amb un informe previ favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, l'exclusió a partir de l'1 de gener de 2013 de les instal·lacions ubicades en el territori de la seua comunitat autònoma que tinguen la consideració de xicotets emissors o que siguen hospitals, quan els respectius titulars de les instal·lacions ho hagen sol·licitat i hagen acreditat el compliment dels requisits que s'establixen en este apartat. Als efectes del que disposa esta disposició addicional seran xicotets emissors les instal·lacions que hagen notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, para cada un dels tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es referix l'article 19, i que, quan realitzen activitats de combustió, tinguen una potència tèrmica nominal inferior a 35 MW.

La sol·licitud d'exclusió s'haurà de presentar a l'òrgan competent que designe la comunitat autònoma 22 mesos abans del començament del període de comerç de què es tracte. Estarà acompanyada de documentació justificativa que acredite el compliment de les condicions següents:

a) Que s'aplicaran mesures de mitigació que conduïsquen a una contribució de la reducció d'emissions equivalent a la prevista per la participació en el règim de comerç de drets d'emissió.

El Govern determinarà mitjançant un reial decret quines mesures de mitigació es consideren equivalents als efectes del paràgraf anterior.

b) Que s'implantarà un sistema de seguiment i notificació d'informació sobre emissions equivalents a les previstes en esta llei.

A este respecte, l'òrgan autonòmic competent podrà autoritzar mesures simplificades de seguiment, verificació i notificació per a les instal·lacions les emissions mitjanes anuals verificades entre 2008 i 2010 de les quals siguen inferiors a 5.000 tones anuals.

Així mateix, podrà autoritzar les instal·lacions no incloses en el règim comunitari durant el període 2008-2012 requisits simplificats per al seguiment, la notificació i la verificació a fi de determinar les emissions en els tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es referix l'article 19.

2. L'òrgan competent, previ tràmit d'informació pública no inferior a tres mesos, remetrà l'expedient complet al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, com a molt tard 16 mesos abans del començament del període de comerç de què es tracte,

per a la seua tramitació a la Comissió Europea als efectes del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE.

Si en un termini de sis mesos des de la notificació a la Comissió Europea esta no formula objeccions, l'exclusió es considerarà adoptada.

3. Les instal·lacions excloses quedaran sotmeses al règim d'infraccions i sancions previst en el capítol VIII, quan afecte el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

Així mateix, l'incompliment del compromís de limitació d'emissions a què es referix l'apartat 1.a) d'esta disposició addicional s'entendrà equivalent a la infracció tipificada en l'article 29.2.5a.

4. El que estableix esta disposició addicional no eximix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions establides en esta llei, fins que es formalitze l'exclusió una vegada obtingut el vistiplau de la Comissió Europea.

En este cas, s'entendrà extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle amb data corresponent al primer dia del període de comerç en què estarà exclosa. La instal·lació exclosa no rebrà drets d'emissió mentres romanga en eixa situació.

5. Si una instal·lació exclosa, quan no es tracte d'un hospital, emet 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, en el transcurs d'un mateix any civil o, siga quina siga la tipologia de la instal·lació, ja no s'apliquen a la instal·lació mesures que permeten aconseguir una contribució equivalent a la reducció d'emissions, la instal·lació s'introduirà novament en el règim.

Les instal·lacions que es reintrodusquen en el règim de comerç de drets d'emissió hi romandran fins a la finalització del període de comerç en curs. De conformitat amb les regles d'assignació gratuïta transitòria que ha d'adoptar la Comissió Europea, la instal·lació podrà sol·licitar assignació. Tots els drets que se li expedisquen es concediran a partir de l'any de la reintroducció. Els drets expedits a estes instal·lacions es deduiran de la quantitat que serà subhastada.»

Vint-i-cinc. La disposició addicional quinta passa a referir-se a projectes domèstics, i queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quinta. *Reducció de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats no subjectes al règim de comerç de drets d'emissió.*

1. S'articularà un mecanisme per a l'expedició de drets d'emissió o crèdits en relació amb projectes ubicats en el territori nacional per a reduir emissions de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats que no estan subjectes al règim de comerç de drets d'emissió. Reglamentàriament, i prèvia consulta de la Comissió de Coordinació de Polítiques sobre el Canvi Climàtic, s'establiran els termes concrets d'este mecanisme, que s'ajustarà a la normativa comunitària sobre esta matèria, i que s'aplicarà sense perjudi d'altres mesures estratègiques per a reduir emissions procedents d'estes activitats previstes en la normativa vigent.

2. En cap cas es permetrà l'expedició de drets d'emissió o crèdits que suposen un doble còmput de reduccions d'emissions.

3. Igualment, es podran articular altres sistemes de comerç d'emissions al marge del règim comunitari, a fi d'afavorir una reducció de gasos d'efecte d'hivernacle en les activitats que no hi estiguen subjectes.»

Vint-i-sis. S'introduïx una nova disposició addicional sexta sobre la compensació de costos indirectes amb la redacció següent:

«Disposició addicional sexta. *Compensació de costos indirectes.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministeris de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'Economia i Hisenda, i Indústria, Turisme i Comerç podrà establir la creació

d'un mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat del qual es podran beneficiar les instal·lacions pertanyents a sectors exposats a un risc significatiu de fugues de carboni.

2. La quantia de les compensacions no serà superior, per a cada instal·lació, als costos per les emissions de CO₂ que han traslladat els generadors d'electricitat i mantindrà l'incentiu perquè es reduïska el consum d'electricitat en la instal·lació, garantint la compensació pels consums eficients. La compensació dels costos quedarà condicionada al compliment de les normes comunitàries sobre ajudes d'Estat aplicables.

3. Si és el cas, i en la mesura que la normativa comunitària aplicable ho permeta, en particular la referida a ajudes d'Estat, seran susceptibles de beneficiar-se del dit mecanisme tant instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, com aquelles que, encara que no ho estiguen, es puguen veure afectades pels costos indirectes a què es referix l'apartat 1.»

Vint-i-set. S'introduïx una nova disposició addicional sèptima sobre pràctiques contràries a la lliure competència, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sèptima. *Pràctiques contràries a la lliure competència.*

La Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic notificarà a la Comissió Nacional de la Competència, si és el cas, qualssevol fets de què tinga coneixement en relació amb l'organització de les subhastes que puguen constituir infracció de la legislació de defensa de la competència. En particular, comunicarà qualsevol indicati d'acord, decisió o recomanació col·lectiva o pràctica concertada o consensuada paral·lela que tinga com a objecte, produïska o pugua produir l'efecte d'impedir, restringir o falsejar la competència en el procés de subhasta.»

Vint-i-huit. S'introduïx una nova disposició transitòria octava sobre activitats incloses a partir de 2013 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria octava. *Activitats incloses a partir de 2013.*

1. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle serà exigible a partir de l'1 de gener de 2013 a les instal·lacions que realitzen activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei només a partir de 2013. Els titulars de les instal·lacions hauran de presentar la sol·licitud d'autorització davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma abans del 31 de desembre de 2010. La sol·licitud complirà els requisits establits en l'article 5, i inclourà una proposta de pla de seguiment que complisca els requisits exigits per la normativa comunitària i nacional vigents en cada moment.»

Vint-i-nou. S'introduïx una nova disposició transitòria novena sobre el període de comerç 2012 per al sector de l'aviació amb la redacció següent:

«Disposició transitòria novena. *Període de comerç 2012 per al sector de l'aviació.*

El primer període de comerç per al sector de l'aviació serà el comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.»

Trenta. S'introduïx una nova disposició transitòria deu sobre quantitat total de drets per al sector de l'aviació en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria deu. *Quantitat total de drets per al sector de l'aviació en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Per al període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012, la quantitat total de drets d'emissió que s'assignarà als operadors aeris en la Comunitat correspondrà al 97% de les emissions històriques del sector de l'aviació.»

Trenta-u. S'introdueix una nova disposició transitòria onze sobre percentatge de drets assignats per mitjà de subhasta en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria onze. *Percentatge de drets assignats per mitjà de subhasta en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Per al període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012, se subhastarà el 15% de la quantitat de drets d'emissió per al sector de l'aviació que corresponga assignar en eixe període de conformitat amb la disposició transitòria 10.»

Trenta-dos. S'introdueix una nova disposició transitòria dotze sobre assignació de drets d'emissió als operadors aeris en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotze. *Assignació de drets d'emissió als operadors aeris en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

La sol·licitud d'assignació que es presente de conformitat amb l'article 38 en relació amb el període 2013-2020 s'entendrà també feta en relació amb el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.»

Trenta-tres. S'introdueix una nova disposició transitòria tretze sobre obligacions de seguiment i notificació prèvies a l'1 de gener de 2012 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tretze. *Obligacions de seguiment i notificació prèvies a l'1 de gener de 2012.*

Els operadors aeris hauran de realitzar el seguiment de les seues emissions i de les seues dades de tones-quilòmetre, de conformitat amb el que estableix la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de servicis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores, la normativa comunitària i, si és el cas, el desplegament reglamentari d'esta llei.

Les obligacions establides en el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 22, seran aplicables a partir de l'any 2011. Per consegüent, el primer informe d'emissions verificat que caldrà presentar serà el relatiu a les emissions de l'any 2010. Les dades de tona-quilòmetre verificades a l'efecte de sol·licitud d'assignació per als períodes 2012 i 2013-2020 s'hauran de presentar abans del 28 de febrer de 2011.»

Trenta-quatre. S'introdueix una nova disposició transitòria catorze sobre límit d'ús de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 amb la redacció següent:

«Disposició transitòria catorze. *Límit d'ús de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Durant el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 els operadors aeris podran utilitzar reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions fins al 15% de les emissions verificades corresponents a l'any natural anterior.»

Trenta-cinc. S'afeg un nou apartat 2 en la disposició final tercera sobre desplegament reglamentari amb la redacció següent:

«El Govern, mitjançant un reial decret, podrà modificar l'annex I d'esta llei per a establir l'exclusió de determinats vols de les activitats d'aviació en el cas que la Comissió Europea adopte, pel procediment de comitologia, modificacions de les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de la Directiva 2008/101/CE per a excloure els vols procedents d'un tercer país que haja adoptat mesures per a reduir l'impacte en el canvi climàtic dels vols procedents d'este país que aterren en la Comunitat.»

Trenta-sis. S'afeg un nou apartat 3 en la disposició final tercera sobre desplegament reglamentari amb la redacció següent:

«Dins dels conseqüents desplegaments normatius de la llei, s'inclourà l'elaboració d'un reglament de funcionament de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.»

Trenta-set. S'introdueix una nova disposició final tercera bis sobre incorporació del dret comunitari amb la redacció següent:

«Disposició final tercera bis. *Incorporació del dret comunitari.*

Esta llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat, modificada per les Directives 2008/101/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, i la Directiva 2009/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009.»

Trenta-huit. S'introdueix una nova disposició final quinta sobre subjectes afectats per les distintes disposicions de la present llei amb la redacció següent:

«Disposició final quinta. *Subjectes afectats per les distintes disposicions de la llei.*

Els subjectes afectats per cada una de les disposicions de la present llei s'especifiquen, amb fins aclaridors, en el quadro contingut en l'annex V.»

Trenta-nou. L'annex I relatiu a categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació queda redactat en els termes següents:

«ANNEX I

Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació

1. No estan incloses les instal·lacions o parts d'instal·lacions la dedicació principal de les quals siga la investigació, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos, ni les instal·lacions que cremen exclusivament biomassa.

2. Els valors llindar que figuren més avant es referixen en general a la capacitat de producció o al rendiment. Si diverses activitats enquadrades en la mateixa

categoria es realitzen en la mateixa instal·lació, se sumaran les capacitats de les activitats per a determinar si la instal·lació està inclosa en l'àmbit d'aplicació o no.

3. Quan es calcule la potència tèrmica nominal total d'una instal·lació per a decidir sobre la seua inclusió en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, se sumaran les potències tèrmiques nominals de totes les unitats tècniques que en formen part en què s'utilitzen combustibles dins de la instal·lació. Estes unitats poden incloure tot tipus de calderes, cremadors, turbines, calfadors, forns, incineradors, calcinadors, màquines de cocció, estufes, assecadores, motors, piles de combustible, unitats de combustió amb transportadors d'oxigen (bucle químic), torxes i unitats de postcombustió tèrmiques o catalítiques. A estos efectes, es consideraran totes les unitats tècniques que s'ubiquen en el mateix emplaçament i tinguen la mateixa titularitat, amb independència que es troben cobertes per una o diverses autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Les unitats amb una potència tèrmica nominal inferior a 3 MW i les que utilitzen exclusivament biomassa no es tindran en compte a l'efecte d'este càlcul. Les unitats que utilitzen exclusivament biomassa inclouen les que utilitzen combustibles fòssils únicament durant l'arrancada o la parada de la unitat.

4. Si una unitat es destina a una activitat per a la qual el llimitar no s'expressa en potència tèrmica nominal total, el llimitar d'esta activitat serà determinant a l'efecte de la decisió sobre la integració en l'àmbit d'aplicació de la llei.

5. Quan es detecte que en una instal·lació se sobrepassa el llimitar de capacitat per a qualsevol de les activitats a què es referix el present annex, s'inclouran en l'autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle totes les unitats en què s'utilitzen combustibles i que no siguen unitats d'incineració de residus perillosos o de residus urbans.

6. Els operadors aeris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei seran aquells que realitzen les activitats d'aviació descrites en el quadro que figura més avant i que siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida, concedida pel Ministeri de Foment de conformitat amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1008/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de setembre de 2008, sobre normes comunes per a l'explotació de servicis aeris a la Comunitat, així com aquells, tant nacionals com estrangers, que no siguen titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida per un Estat membre de la Unió Europea, i les emissions de diòxid de carboni dels quals en l'any de referència siguen majoritàriament atribuïbles a Espanya, prenent en consideració la «Llista d'operadors d'aeronaus i estats membres responsables de la gestió que els corresponen» realitzada i publicada per la Comissió, segons els criteris previstos en la Directiva 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE a fi d'incloure les activitats d'aviació en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

7. No obstant el que disposa l'apartat 6, quan en el transcurs dels dos primers anys d'un període de comerç, cap de les emissions de l'aviació atribuïdes procedents dels vols operats per un operador d'aeronaus inclòs en l'àmbit d'aplicació d'esta llei estiga atribuïda a Espanya, l'operador aeri haurà de ser transferit a un altre Estat membre responsable de la gestió en relació amb el pròxim període de comerç.

El nou Estat membre responsable de la gestió serà l'Estat membre per al qual s'hagen calculat les emissions de l'aviació atribuïdes més elevades, procedents dels vols operats per l'operador aeri durant els dos primers anys del període de comerç anterior.

Activitats	Gasos d'efecte d'hivernacle
1. Combustió en instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW, incloent-hi: a) La producció d'energia elèctrica de servici públic. b) La cogeneració que dona servici en sectors no enumerats en els apartats 2 a 28. c) La combustió en altres instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW no incloses en els apartats 2 a 28. En queden excloses les instal·lacions d'incineració de residus perillosos o de residus urbans.	Diòxid de carboni.
2. Refineria de petroli.	Diòxid de carboni.
3. Producció de coc.	Diòxid de carboni.
4. Calcinació o sinterització, incloent-hi la peletització, de minerals metàl·lics, inclòs el mineral sulfurós.	Diòxid de carboni.
5. Producció de ferro colat o d'acer (fusió primària o secundària), incloent-hi les corresponents instal·lacions de colada contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.	Diòxid de carboni.
6. Producció i transformació de metalls ferris (com ferroaliatges) quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW. La transformació inclou, entre altres elements, laminadors, recalfadors, forns de recuita, forges, foneria, i unitats de recobriments i decapatge	Diòxid de carboni.
7. Producció d'alumini primari.	Diòxid de carboni i perfluorocarburs.
8. Producció d'alumini secundari quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
9. Producció i transformació de metalls no ferris, incloent-hi la producció d'aliatges, la refinació, l'emmotllament en fosa, etc., quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total (incloent-hi els combustibles utilitzats com a agents reductors) superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
10. Fabricació de ciment sense polvoritzar (clínquer) en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.	Diòxid de carboni.
11. Producció de calç o calcinació de dolomita o magnesita en forns rotatoris o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.	Diòxid de carboni.
12. Fabricació de vidre incloent-hi la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni.
13. Fabricació de productes ceràmics per mitjà d'enfornada, en particular de teules, rajoles refractàries, taulellets, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia.	Diòxid de carboni.
14. Fabricació de material aïllant de llana mineral utilitzant vidre, roca o escòria, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni.
15. Assecament o calcinació d'algeps o producció de plaques d'algeps laminat i altres productes d'algeps, quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
16. Fabricació de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.	Diòxid de carboni.
17. Paper o cartó amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.	Diòxid de carboni.
18. Producció de negre de fum, incloent-hi la carbonització de substàncies orgàniques com olis, quitrans i residus de craqueig i destil·lació, quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
19. Producció d'àcid nítric.	Diòxid de carboni i òxid nítrós.
20. Producció d'àcid adípic.	Diòxid de carboni i òxid nítrós.
21. Producció d'àcid de glioxal i àcid glioxílic.	Diòxid de carboni i òxid nítrós.
22. Producció d'amoníac.	Diòxid de carboni.

Activitats	Gasos d'efecte d'hivernacle
23. Fabricació de productes químics orgànics en brut per mitjà de craqueig, reformació, oxidació parcial o total, o per mitjà de processos semblants, amb una capacitat de producció superior a 100 tones per dia.	Diòxid de carboni.
24. Producció d'hidrogen (H*) i gas de síntesi per mitjà de reformació o oxidació parcial, amb una capacitat de producció superior a 25 tones per dia.	Diòxid de carboni.
25. Producció de carbonat sòdic (Na ₂ CO ₃) i bicarbonat de sodi (NaHCO ₃).	Diòxid de carboni.
26. Captura de gasos d'efecte d'hivernacle de les instal·lacions cobertes per la present directiva amb fins de transport i emmagatzemament geològic en un emplaçament d'emmagatzemament autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
27. Transport de gasos d'efecte d'hivernacle a través de gasoductes amb fins d'emmagatzemament geològic en un emplaçament d'emmagatzemament autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
28. Emmagatzemament geològic de gasos d'efecte d'hivernacle en un emplaçament d'emmagatzemament autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
29. Aviació: Vols amb origen o destinació en un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre a qui s'aplica el Tractat o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu.	Diòxid de carboni.
Esta activitat no inclourà:	
a) els vols efectuats exclusivament per al transport, en missió oficial, d'un monarca regnant i dels seus familiars més pròxims, de caps d'Estat i de govern i ministres del govern, d'un país que no siga un Estat membre; sempre que tal circumstància estiga corroborada pel corresponent indicador de categoria en el pla de vol; b) els vols militars efectuats per aeronaus militars i els vols de les autoritats duaneres i la policia; c) els vols relacionats amb activitats de busca i salvament, els vols de lluita contra incendis, els vols humanitaris i els vols de servicis mèdics d'urgència, autoritzats per l'organisme competent adequat; d) qualssevol vols efectuats d'acord amb les normes de vol visual, definides en l'annex 2 del Conveni de Chicago; e) els vols que acaben en el mateix aeròdrom d'on ha partit l'aeronau, sense que en l'interval s'haja realitzat cap aterratge; f) els vols d'entrenament efectuats exclusivament a l'efecte d'obtenció de llicències, o d'avaluació de la tripulació de pilotatge, sempre que tal circumstància estiga corroborada per la corresponent indicació en el pla de vol, a condició que el vol no servisca per a transport de passatgers o càrrega, ni per al posicionament o trasllat de l'aeronau; g) els vols efectuats exclusivament per a fins d'investigació científica o d'assaig, comprovació o certificació d'aeronaus o equips, tant de vol com terrestres; h) els vols efectuats exclusivament per aeronaus amb una massa màxima d'envol autoritzada de menys de 5700 kg; i) els vols efectuats en el marc de les obligacions de servici públic establides en virtut del Reglament (CEE) núm. 2408/92 en rutes dins de les regions ultraperifèriques, tal com s'especificuen en l'apartat 2 de l'article 299 del Tractat o en rutes en què la capacitat oferida no supere els 30 000 seients anuals; i j) els vols que, excepte pel present punt, entrarien dins d'esta activitat, efectuats per un operador de transport aeri comercial que realitze: – menys de 243 vols per període durant tres períodes quadrimestrals successius, o bé – vols amb un total anual d'emissions inferior a 10 000 tones a l'any.	
Els vols efectuats exclusivament per al transport, en missió oficial, d'un monarca regnant i de la seua família immediata, de caps d'Estat i de govern i ministres del govern d'un Estat membre no podran ser exclosos en virtut del present punt.»	

Quaranta. Es modifica el punt 4 de la part A de l'annex III, que queda redactat en els termes següents:

«4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte d'hivernacle.

Es recorrent als mètodes normalitzats o acceptats mitjançant la Decisió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007, modificada al seu torn per la Decisió 2009/73/CE de la Comissió, de 17 de desembre de 2008, per la qual s'establixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.»

Quaranta-u. L'annex III es dividix en dos parts: la part A, denominada «Seguiment i notificació de les emissions d'instal·lacions fixes», amb el contingut original de l'annex III, i s'introdueix una part B, denominada «Seguiment i notificació de les emissions de les activitats d'aviació», amb la redacció següent:

«PART B

Seguiment i notificació de les emissions de les activitats d'aviació

1. Seguiment de les emissions de diòxid de carboni. Les emissions se seguiran per mitjà de càlculs. Les emissions es calcularan utilitzant la fórmula següent:

$$\text{Consum de combustible} \times \text{factor d'emissió}$$

El consum de combustible inclourà el combustible utilitzat pel grup auxiliar d'energia. El consum real de combustible per a cada vol s'utilitzarà sempre que siga possible i es calcularà utilitzant la fórmula següent:

Quantitat de combustible que contenen els tancs de l'aeronau una vegada finalitzat l'abastiment de combustible – quantitat de combustible que contenen els tancs de l'aeronau una vegada finalitzat l'abastiment del combustible necessari per al vol següent + abastiment de combustible per al vol següent

Si no es disposa de dades sobre el consum real de combustible, s'utilitzarà un mètode per nivells normalitzat per a calcular el consum de combustible sobre la base de la millor informació disponible.

S'utilitzaran els factors d'emissió per defecte que figuren en les Directrius 2006 de l'IPCC per als inventaris nacionals, o actualitzacions ulteriors d'estes directrius, a menys que els factors d'emissió específics d'una activitat, identificats per laboratoris independents acreditats per mitjà de mètodes analítics reconeguts, siguen més exactes. El factor d'emissió de la biomassa serà zero.

Es faran càlculs separats per a cada vol i cada combustible.

2. Notificació de les emissions. Tots els operadors aeris inclouran la següent informació en l'informe que han de presentar de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22:

A. Les dades d'identificació de l'operador aeri, en particular:

- 1r. Nom de l'operador aeri.
- 2n. Estat membre responsable de la gestió.
- 3r. Adreça, que incloga el codi postal i el país i, si és diferent, adreça de contacte en l'Estat membre responsable de la gestió.
- 4t. Números de matrícula de les aeronaus i els tipus d'aeronaus utilitzats en el període cobert per l'informe per a realitzar les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.
- 5r. Número i organisme emissor del certificat d'operador aeri i de la llicència d'explotació d'acord amb els quals s'hagen realitzat les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.
- 6t. Adreça, número de telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte, i
- 7m. Nom del propietari de l'aeronau.

B. Per a cada tipus de combustible les emissions del qual es calculen:

- 1r. Consum de combustible.
- 2n. Factor d'emissió.
- 3r. Total d'emissions agregades de tots els vols efectuats durant el període a què es referix l'informe que corresponguen a les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.
- 4t. Emissions agregades de:

- tots els vols efectuats durant el període a què es referix l'informe que corresponguen a les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador, i que, procedents d'un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre, tinguen destinació en un aeròdrom situat en el territori d'eixe mateix Estat membre;
- tots els altres vols efectuats durant el període a què es referix l'informe que corresponguen a les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.

5t. Emissions agregades de tots els vols efectuats durant el període a què es referix l'informe que corresponguen a les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador i que:

- tinguen l'origen en un Estat membre, i
- tinguen destinació en un Estat membre procedents d'un tercer país.

6t. Incertesa.

3. Seguiment de les dades sobre tones-quilòmetre a l'efecte de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris. A l'efecte de les sol·licituds d'assignació de drets d'emissió, de conformitat amb els articles 38 i 41 el volum d'activitats d'aviació es calcularà en tones-quilòmetre aplicant la fórmula següent:

$$\text{Tones-quilòmetre} = \text{distància} \times \text{càrrega útil}$$

sent:

“Distància”: la distància ortodròmica entre l'aeròdrom d'origen i l'aeròdrom de destinació, més un factor fix addicional de 95 km, i

“Càrrega útil”: la massa total de càrrega, correu i passatgers transportats.

A l'efecte de càlcul de la càrrega útil:

- el nombre de passatgers serà el nombre de persones a bord, excloent-ne els membres de la tripulació.
- els operadors aeris podran optar entre aplicar la massa real o estàndard per a passatgers i equipatge facturat que figura en la seua documentació de massa i centrat per als vols pertinents o bé un valor per defecte de 100 kg per a cada passatger i el seu equipatge facturat.

4. Notificació de les dades sobre tones-quilòmetre a l'efecte de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris. Tots els operadors aeris inclouran la següent informació en la seua sol·licitud de conformitat amb els articles 38 i 41:

A. Les dades d'identificació de l'operador aeri, en particular:

- 1r. Nom de l'operador aeri.
- 2n. Estat membre responsable de la seua gestió.
- 3r. Adreça, que incloga el codi postal i el país i, si és diferent, adreça de contacte en l'Estat membre responsable de la gestió.

4t. Números de matrícula de les aeronaus i tipus d'aeronaus utilitzats durant l'any a què es referix la sol·licitud per a realitzar les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.

5t. Número i organisme emissor del certificat d'operador aeri i de la llicència d'explotació d'acord amb els quals s'hagen realitzat les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és operador.

6t. Adreça, número de telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte, i

7m. Nom del propietari de l'aeronau.

B. Dades sobre tones-quilòmetre:

1r. Nombre de vols per parell d'aeròdroms.

2n. Nombre de passatgers-quilòmetre per parell d'aeròdroms.

3r. Nombre de tones-quilòmetre per parell d'aeròdroms.

4t. Mètode triat per al càlcul de la massa per a passatgers i equipatge facturat.

5t. Nombre total de tones-quilòmetre per a tots els vols efectuats durant l'any a què es referix l'informe que corresponguen a les activitats d'aviació enumerades en l'annex I de les quals és l'operador aeri.»

Quaranta-dos. L'annex IV es dividix en dos parts: la part A, denominada «Verificació de les emissions de les instal·lacions fixes», el contingut de la qual és el de l'annex IV original, i s'introduïx una part B, denominada «Verificació de les emissions de les activitats d'aviació», amb la redacció següent:

«PART B

Verificació de les emissions de les activitats d'aviació

13. Els principis generals i els mètodes establits en el present annex s'aplicaran a la verificació dels informes de les emissions procedents dels vols que corresponguen a una activitat d'aviació enumerada en l'annex I.

A estos efectos:

a) en l'apartat 3, la referència al titular s'entendrà com a referència a l'operador aeri, i en la lletra, c) la referència a la instal·lació s'entendrà com a referència a l'aeronau utilitzada per a realitzar les activitats d'aviació a què es referix l'informe;

b) en l'apartat 5, la referència a la instal·lació s'entendrà com a referència a l'operador aeri;

c) en l'apartat 6, la referència a les activitats dutes a terme en la instal·lació s'entendrà com a referència a les activitats d'aviació a què es referix l'informe, realitzades per l'operador aeri;

d) en l'apartat 7, la referència a l'emplaçament de la instal·lació s'entendrà com a referència als emplaçaments utilitzats per l'operador aeri per a realitzar les activitats d'aviació a què es referix l'informe;

e) en els apartats 8 i 9, les referències a les fonts d'emissions de la instal·lació s'entendran com a referència a l'aeronau de què és responsable l'operador, i

f) en els apartats 10 i 12, les referències al titular s'entendran com a referències a l'operador aeri.

Disposicions addicionals relatives a la verificació dels informes d'emissions procedents de l'aviació:

14. El verificador comprovarà en particular que:

a) s'han tingut en compte tots els vols corresponents a una activitat d'aviació enumerada en l'annex I; en esta tasca, el verificador se servirà de les dades sobre

els horaris i d'altres dades sobre trànsit de l'operador aeri, en particular les dades sol·licitats a Eurocontrol per l'operador;

b) les dades agregades sobre consum de combustible i les dades sobre el combustible comprat o subministrat d'una altra manera a les aeronaus que realitzen l'activitat d'aviació són totalment coherents.

Disposicions addicionals relatives a la verificació de les dades sobre tones-quilòmetre presentades a efecte de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris:

15. Els principis generals i els mètodes aplicats per a verificar els informes d'emissions de conformitat amb l'article 22, tal com s'establixen en el present annex, també s'aplicaran, si és el cas, de la mateixa manera a la verificació de les dades sobre tones-quilòmetre d'aviació.

16. El verificador comprovarà en particular que, en la sol·licitud presentada per l'operador de conformitat amb els articles 38 i 41, només s'han tingut en compte els vols realment efectuats i corresponents a una activitat d'aviació enumerada en l'annex I de la qual és responsable l'operador aeri. En esta tasca, el verificador se servirà de les dades sobre trànsit de l'operador aeri, incloent-hi les dades sol·licitades a Eurocontrol per l'operador. A més, el verificador comprovarà que la càrrega útil notificada per l'operador aeri correspon a la que figura en el registre que porta l'operadora amb fins de seguretat.»

Quaranta-tres. S'introdueix un nou annex V amb la redacció següent:

«ANNEX V

Subjectes afectats per les distintes disposicions de la llei

Subjectes afectats	Disposicions
Instal·lacions fixes.	Articles 4 a 8, 14 a 19 i 29. Disposicions addicional primera, quarta i sexta. Disposició transitòria octava. Disposició final primera.
Operadors aeris.	Articles 29 bis i 36 a 42. Disposicions transitòries de novena a catorze.
Instal·lacions fixes i operadors aeris.	Articles 1 a 3 bis, 19 bis a 28 i 30 a 35. Disposicions addicionals segona, tercera, quinta i setima. Disposicions finals segona a quinta. Annexos I a V.»

Disposició transitòria única.

1. La nova redacció que els apartats cinc i sis de l'article únic d'esta llei introduïxen en els articles 4 i 5, respectivament, de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, no s'aplicarà a les autoritzacions d'emissió que siguen vàlides únicament per al període 2008-2012, les quals es regiran per la redacció original dels esmentats preceptes.

2. L'assignació a titulars d'instal·lació de drets d'emissió corresponents al període 2008-2012 es regirà pel que preveu la redacció original del capítol IV de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i no per la introduïda per l'apartat deu de l'article únic d'esta llei.

3. La nova redacció que els apartats díhuit, dènou i vint-i-u de l'article únic d'esta llei introduïxen en els articles 30, 31 i 35, respectivament, de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, no

s'aplicarà quant a les agrupacions d'instal·lacions en les quals regirà la redacció original dels esmentats preceptes.

Disposició derogatòria única.

Queden derogats a partir de l'1 de gener de 2013 els articles 2.h) i 9 a 13 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle:

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Esta llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat previstes en l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Entraran en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado» els apartats u, dos [definicions a) a e), g), i), j) i l) a v)], cinc, sis, deu, onze, tretze, setze a vint-i-quatre, vint-i-set a trenta-huit, trenta-nou (pel que fa als apartats 6 i 7 de l'annex I i l'activitat 29 del quadro de l'annex I) i quaranta-u a quaranta-tres d'esta llei.

Els apartats nou, dotze, catorze i quinze de l'article únic entraran en vigor l'1 de gener de 2012.

Els apartats dos [pel que fa a les definicions f), k), w) i x)], quatre, set, huit, vint-i-cinc, vint-i-sis i trenta-nou (pel que fa als apartats 1 a 5 de l'annex I i les activitats 1 a 28 del quadro de l'annex I) de l'article únic entraran en vigor l'1 de gener de 2013.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO